

Eén Wereld

Jaargang 41, nr 1 - Lente 2016 - Prijs €4,95

**Voorjaarsbijeenk-
komst 19 maart**

ALV 9 april

**Mondiale
democratie**

Werkgroepen

Verenigde Naties

Federaliseren

Broederschap

Esperanto

COLOFON

Wereld Federalisten Beweging Nederland (WFBN)

Iedere aardbewoner heeft recht op welzijn en welvaart. De WFBN, in 1948 opgericht, streeft naar een duurzame en democratische wereldrechtsorde, met respect voor de rechten van de mens. Zij benadrukt door middel van het vragen van aandacht voor wereldwijde problemen de noodzaak tot internationale samenwerking en versterking van de Verenigde Naties op federale basis. De WFBN is het Nederlands centrum voor de inschrijving van wereldburgers.

De WFBN is verbonden met de Citoyens du Monde en aangesloten bij de World Federalist Movement.

Kantooradres:

Laan van Nieuw Oost-Indië 252. 2593 CD Den Haag, telefoon: 070-3478196

Raad van advies:

Prof. dr. Th. van Boven, Dr. P.H.J.J. Terhal

Commissie van Goede Diensten:

Rob Moerbeek en Johanna Steijlen

Bestuur: bestuur@wfbn.nl

Voorzitter: Frans Vermeulen, 0165 534506

Vice-voorzitter: Frans Micklinghoff, 070 5114215

Penningmeester: Emile van Essen, 06 19252628

Secretaris: Marjolijn Snippe, 0321 848782

Internationaal secretaris: Ton Macel, 070 3585481

Projecten: Paul Berendsen, 06 49272398

PR & Netwerk: Syne Fonk, 026 848 3777

Research: Leonard Kater, 030 2817 481

Eindredactie Eén Wereld:

Frans Micklinghoff en Marjolijn Snippe, met dank aan Rob Moerbeek, Frans Vermeulen en Henry Mensink

Deadlines voor inzending kopij (redactie@wfbn.nl)

2016: 1 mei, 21 augustus, 15 november.

WFBN-lidmaatschap: €15,- per jaar

Bank: Wereld Federalisten Beweging Nederland

IBAN : NL73INGB0000009764 en BIC : INGBNL2A

Inhoud

Colofon	2
Voorjaarsbijeenkomst 19 maart	3
Redactioneel	3
ALV - informatie	4
Werelddemocratie	8
Toekomst	10
Federaliseren	11
Oproep Erskine Childers	12
Duurzame ontwikkeling	13
Klimaatakkoord	15
Broederschap	17
Gezamenlijk overleven	19
Werkgroep VPRO Tegenlicht Meet Ups, 17 maart	20
Boekbespreking	21
Esperantobijeenkomsten	21
Poetin	22
Ingekomen berichten	23

Met dank aan Manja van Kalken voor de mooie lentefoto op de voorkant van dit blad, en ook voor de overige (zonige) lentefoto's in dit blad.

De auteurs- en databankrechten ten aanzien van deze uitgave berusten bij de uitgever, de Vereniging WFBN. De gegevens in deze uitgave zijn ontleend aan betrouwbaar geachte bronnen. Uitgever en auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor schade voortvloeiende uit handelingen of beslissingen die zijn gebaseerd op gegevens in deze uitgave. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen, mededelingen en brieven in te korten of zonder opgave van redenen te weigeren en over deze beslissing wordt geen correspondentie gevoerd. Ingezonden foto's en afbeeldingen worden eigendom van de redactie.

Voorjaarsbijeenkomst 19 maart

Beste federalisten,

Op zaterdag 19 maart is voor onze voorjaarsbijeenkomst gereserveerd:

Seats2Meet, Moreelsepark 65, 3511 EP Utrecht,
van 11.00 tot 16.30 uur.

Om 11.00 uur: Esperantoles

Om 12.00 uur eten (zelf lunch meebrengen)

Symposium: "Voorbij de interculturele paradox"

(zie: www.diavers.nl en de cv van Evelien van Asperen)

12.30 uur: ontvangst met koffie/thee

13.00 uur: Opening en welkom.

13.05 uur: Rollenspel met in de hoofdrol "Rashid", onze Marokkaanse gast *)

Hij heeft samen met zijn vrienden enkele autobanden lek gestoken en komt, na een rechtszaak, in aanraking met maar liefst drie hulpverleners.

Komt dat zien....!

13.30 uur: Groepswork. We verdelen ons in drie groepen en bespreken het gedrag van "Rashid" en zijn drie hulpverleners.

13.50 uur: Wat wordt bedoeld met "de interculturele paradox"?

Hoe manifesteert zich dat fenomeen, c.q. probleem, in de samenleving?

Welke oplossing draagt Evelien van Asperen (1957-2011) aan?

Voordracht door Frans Vermeulen.

14.30 uur: pauze

14.45 uur tot 16.15 uur: de interculturele paradox en het federalisme (plenair)

We schakelen terug naar de casus "Rashid" en wat in de drie groepen daarover is gezegd. Waarom is "minder, minder, minder!" (Marokkanen) geen oplossing, maar een "bijdrage" aan het probleem?

Beste mensen, zorg dat er minstens 25 deelnemers komen, want daar betalen we voor!

Benader je kennissen waarvan je weet dat zij hier iets aan hebben.

Groet,
FransV

*) Uw 76-jarige voorzitter in de rol van het 16-jarige probleemgeval "Rashid". (Deze activiteit sluit aan bij mijn scriptie over universele ethiek.)

Aanmelden bij Frans Vermeulen: fdvermeulen@home.nl
of tel: 016 5534506

Redactioneel Start een werkgroep!

door Frans H. Micklinghoff

In uw handen ligt de derde uitgave 'nieuwe stijl' van het spraakmakende opinieblad voor wereldburgers, genaamd 'Eén Wereld'. Dit jaar zullen we als redactie ons best doen de volgende uitgaven te vullen met smaakmakende artikelen.

Prikkelende en sprankelende artikelen over de vereniging WFBN, waarbij we dan denken aan een nieuwe weg die we moeten inslaan met de WFBN, waarbij de **werkgroepen** belangrijker zijn dan het bestuur en het resultaat van deze werkgroepen in Eén Wereld te volgen is.

Met artikelen over de ontwikkelingen in de Europese politiek. Het Federaal Europa vertoont thans wat scheuren in het metselwerk met een dreigende uittreding van Groot Brittannië, het probleem van een totaal failliet Griekenland nog wel een aantal keren zal terugkeren, het Schengenverdrag defacto al is opgeblazen en de strijd tegen terrorisme ons soms in een verlamdende greep houdt. We zelfs de vraag moeten stellen of de 'euro' niet failliet is en we blijkbaar zonder het te beseffen al een jaartje in staat van surseance van betaling verkeren! En gaat het wel goed met Polen? En wat zijn de gevolgen voor Europa als we bij het referendum NEE stemmen? Is dat wel een stem tegen het handelsverdrag, of eigenlijk een stem tegen Europa? Spelen we Poetin in de kaart met een NEE-stem?

Met artikelen over de internationale politiek. Waarbij het klimaatprobleem en het vraagstuk van de vluchtelingen wel regelmatig zal terugkeren, alsook het chaotisch conflict in Syrië, Turkije, Irak en Libië én de strijd tegen of heulen met een dictator, tegen IS en vóór vrijheid van pers en opvatting een cruciale fase in gaan. Ja, zelfs de vraag moet je stellen of we 'iets' (maar wat dan?) moeten doen aan het levensgevaarlijk Noord-Korea, waar men blijkbaar atoombommen 'op scherp' wil zetten of al heeft gezet. Want wanneer het daar dreigt verkeerd te gaan 'zo ver weg', dan kunnen we niet wegstaren en wegduiken, maar moeten wellicht via de Verenigde Naties maatregelen nemen voordat het écht verkeerd gaat.

Met artikelen over maatschappelijke en economische ontwikkelingen in de wereld. Hier kan de simpele vraag worden opgeworpen of ons internationaal financieel en economisch gebouw (als daar al sprake van is) niet op instorten staat. Als geld een ruilmiddel is waar een dienst of goederen tegenover staat(n), maar banken ongelimiteerd en ongehinderd geld kunnen bijdrukken, dan moet het moment een keer komen dat het geld niets meer waard is.

Met artikelen over de 'wereldgezondheid'. Een steek van een mug kan wel eens grote gevolgen kan hebben.

De ontwikkelingen in de wetenschap en technologie gaan razendsnel (robotisering, massaal wereldwijd afluisteren) en raken ons direct qua werkgelegenheid en de aantasting van de persoonlijke levenssfeer. Ons denken over deze razendsnelle ontwikkeling is daarbij duidelijk achtergebleven. We denken ook aan veilig en goed drinkwater en voedsel voor iedereen. We denken dan aan de grenzen aan de groei van de landbouw, van de voedselvoorziening en beseffen dan dat er gewoon teveel mensen op deze planeet wonen. Zou een virus, waartegen geen kruid gewassen is, misschien over een aantal jaren de wereldbevolking kunnen decimeren? We hebben al eens van dit soort verschijnselen gezien. Denk aan het Vogelgriepvirus, aan Ebola en aan het Zikavirus nu.

Met artikelen over de wereldrechtsorde. Dan gaat het niet alleen over de kwestie Israel en de Palestijnen, maar ook over het afschaffen van de doodstraf, het recht op vrijheid van meningsuiting en op zelfbeschikking, over mensenrechten en over het goed functioneren van rechtsprekende instanties, zoals het Internationaal Gerechtshof, het Internationaal Strafhof, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (en wat daar verder allemaal bijhoort) en ook het recht van iedere burger om de overheid waar dan ook aan te klagen als het gaat om schending van fundamentele rechten.

Met artikelen over het denken over de democratie, sociocratie en federalisme. Niet alleen hebben alle Europese landen een andere invulling van dit begrip (deze opvattingen), maar we moeten het ook hebben over directe en indirecte verkiezingen of geheel nieuwe voorstellen om te komen tot een goed bestuur van de wijk, gemeentes, provincies, waterschappen, de landsregering en Europa. Moet de meerderheid de minderheid haar wil opleggen of moeten we streven naar consensus, ook al duurt het dan wat langer of bereiken we dan nooit overeenstemming? Wat kunnen we van het verleden leren? Hoeveel soorten regeringssystemen hebben we eigenlijk al gehad? En bevielen ze? Waar zaten de haken en ogen. Kan de burgemeester niet rechtstreeks worden gekozen, zoals in Duitsland? Wil of moet de burger wel meeregeren? Per referendum door op de marktplaats bijeen te komen (Zwitserland) of per internet op de elektronische marktplaats? Want als 'het volk' per sms of hoe dan ook kan stemmen voor een eurosongliedje, dan kan het ook stemmen voor de plaatselijke/regio/lands-vertegenwoordiger. En laten we wel wezen: federeren is een werkwoord met een véél diepere betekenis. Laten we daar het zwaartepunt op leggen.

Met artikelen over het klimaatprobleem. Gaat de temperatuur van de Aarde wel omhoog? Er zijn talloze klimatologen die beweren dat de temperatuur van de aarde niet, herhaal NIET, sinds 1998 is gestegen. Anderen wijzen zelfs op de nadering van een kleine ijstijd. Weer anderen verklaren dat we onmogelijk iets aan de opwarming van de aarde kunnen doen omdat dit totaal afhankelijk is van de zon. Of van de uitstoot van as in de dampkring door vulkanen. En als de zeespiegel stijgt door het smelten van de Noord- en Zuidpool, dan moet dat

maar. Hup, zes meter erbij en het Noordzeestrand ligt bij Arnhem. De wereld zal zich er wel weer bij aanpassen. Misschien is het juist wel goed dat Het Binnenhof, Amsterdam, Alkmaar en Zaandam geheel onder water komen te staan! Want tegen een zeespiegelstijging van 6 meter kunnen we écht geen dijken bouwen om het zeewater buiten te houden. Och, een paar honderdduizend jaar geleden lag de Noordzee helemaal droog en kon je, wel wat riviertjes overstekend, met redelijk droge voeten van Noorwegen of Nederland naar Engeland lopen! Is het klimaatprobleem wel op te lossen door massaal op wind en zonne-energie over te schakelen? Waarom geen atoomenergie gebruiken, of waterstof? Is het probleem van het klimaat niet simpelweg terug te brengen op de opwarming van de zon (waar we nog weinig van weten) of omdat er een paar miljard teveel mensen op deze aarde rondlopen?

Met artikelen over de Verenigde Naties. Is hier wel sprake van een echt wereldforum of een soort wereldregering? En hoe zit het dan met het wereldparlement? Tja, wat doet de VN eigenlijk en doet zij niet te weinig? Maar de VN kan niets afdwingen, of toch wel? De Blauwhelmen mogen eigenlijk geen schot lossen. Toch? En wat doet de UNCTAD, UNESCO, UNHCR en hoe die clubs ook allemaal mogen heten? Moeten we de VN niet totaal hervormen? Maar hoe dan? Zijn er al niet dergelijke voorstellen gelanceerd in het verleden en hoe is het daarmee afgelopen?

Bovenstaand zijn slechts enkele suggesties genoemd waarover werkgroepen kunnen worden gestart. Daar rolt dan na verloop van tijd een stevig rapport uit dat gepubliceerd kan worden in Een Wereld.

Die werkgroepen, en dan vooral het resultaat van deze werkgroepen, dient het belangrijkste te worden wat de WFBN kan doen en doet. Het bestuur van de WFBN dient deze werkgroepen mogelijk te maken, hen de ruimte te geven voor de studie en debat. In het bestuur zal niet hét inhoudelijk debat plaatsvinden over de resultaten van deze werkgroepen. Dat kan op de najaarsconferentie wél. Daarom: Meldt u aan, start een werkgroep, laat weten welk varkentje u wilt wassen! Een Wereld zal daar ruim aandacht aan besteden en alles op de voet volgen.

Om maar eens een bekend gezegde te parafraseren: De WFBN, dat bent U!

Van de voorzitter

Beste leden van de WFBN,

Opnieuw brengt de redactie van 'Eén Wereld' een editie uit met een keur van artikelen. Onze periodiek is niet alleen uiterlijk van kleur veranderd, maar ook inhoudelijk.

De WFBN is zich aan het vernieuwen!

Op 19 maart a.s. hoop ik velen van u in Utrecht te ontmoeten. U leest erover in dit nummer.

Enkele actieve leden staan in de startblokken om zich in werkgroepen te gaan verenigen. Met name de gang van zaken rond het handelsverdrag TTIP is dermate verontwaardigend, dat actie noodzakelijk is.

Bij deze verhoogde activiteit van de vereniging hoort ook een kritische kijk naar onze statuten en ons huishoudelijk reglement uit 2008. Er gaan stemmen op om deze teksten bij de tijd te brengen en ik sta daar helemaal achter. Het is de hoogste tijd daarvoor. Ik stel voor dat we op de ALV op 9 april a.s. ruimte nemen om van dat oude HR af te wijken. We leven in een nieuw millennium, waarin de lijnen korter moeten in plaats van langer. Ook kan er vereenvoudigd worden, maar alles hangt af van de activiteit van de leden. Het tijdperk dat een bestuur alles voorkauwde is voorgoed voorbij.

Tot slot meld ik u dat er in het steunfonds een vacature is ontstaan door het vertrek van Peter Davidse. Wie opteert voor deze functie kan zich in verbinding stellen met het WFBN-bestuur.

Zie ik u op 19 maart en/of 9 april in Utrecht? Graag!

Met vriendelijke groet,
Frans M. Vermeulen,
voorzitter WFBN

Uitnodiging ALV 2016

Beste leden van de WFBN,

U bent van harte uitgenodigd voor de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering op zaterdag 9 april 2016.

Locatie: Seats2Meet – Meeting Plaza Utrecht,
Godebaldkwartier 20, 3511 DX Utrecht
(bij station Hoog Catharijne)

13.00 uur: ontvangst met koffie en thee

13.30 uur: start van de ALV

17.00 uur: afsluiting met een WFBN-netwerkbijeenkomst

Op pagina's 6 en 7 kunt u de agenda lezen, en ook het jaarverslag en het jaarprogramma. Geïnteresseerde leden kunnen de concept-notulen van de ALV van 2015 opvragen bij de secretaris (marjolijnsnippe@hotmail.com); de financiële stukken – jaarrekening 2015 en begroting 2016 – kunt u opvragen bij de penningmeester Emile van Essen (glansvaneessen@yahoo.com).

Graag wil ik de leden verzoeken om de jaarlijks contributie over te maken (als u dat al niet gedaan heeft!). Alleen leden die hun contributie hebben voldaan hebben stemrecht in de ALV, en uw stem is hard nodig!

Zoals onze voorzitter Frans Vermeulen hiernaast schrijft is het de hoogste tijd dat we vernieuwing brengen in de WFBN. Procedures dienen duidelijk en eenvoudig te zijn en ook gaan er stemmen op om het bestuur te verkleinen tot een hecht team dat goed met elkaar kan samenwerken en dat in staat is om de WFBN op koers te houden en te besturen. Ik sluit me bij deze visie aan. Bestuursvergaderingen zijn er niet om wereldproblemen te bespreken. Opdat het bestuur slagvaardiger kan vergaderen is het beter wanneer deze discussies plaatsvinden in door het bestuur gefaciliteerde werkgroepen die verslag uitbrengen aan het bestuur, eventueel gevolgd door publicatie ervan in ons blad Eén Wereld.

Het huishoudelijk reglement uit 2008 is dringend aan vernieuwing toe. Ook onze statuten zijn niet meer van deze tijd. De bestuurssamenstelling volgens de bestaande statuten was destijds gebaseerd op een groot aantal leden. Vandaag de dag hebben we een kleine 60 (betalende) leden. Daarom sluit ik me aan bij de visie dat we het bestuur moeten verkleinen tot een hecht en slagvaardig team, uiteraard met hart voor de WFBN.

Ik zie er naar uit u weer te zien op de ALV van 9 april aanstaande.

Met vriendelijke groet,
Marjolijn Snippe,
Secretaris WFBN

AGENDA ALV 2016

**Algemene Leden Vergadering WFBN,
zaterdag 9 april - 13.00 uur: ontvangst**

- 1) 13.30 uur: opening - berichten van verhindering
- 2) Goedkeuring agenda - benoeming notulencommissie en kiescommissie
- 3) Bespreking en goedkeuring notulen ALV 2015
- 4) Bespreking en goedkeuring jaarverslag vereniging 2015-2016 (incl. werkgroepen en internationaal)
- 5) Bespreking en goedkeuring financieel jaarverslag 2015-2016 – Decharge kascommissie - goedkeuring financieel beleid
- 6) Verkiezing kascommissie 2016
- 7) Bespreking en goedkeuring jaarprogramma 2016-2017 - totstandkoming nieuwe werkgroepen
- 8) Bespreking en goedkeuring begroting
- 9) Bespreking en goedkeuring statuten vereniging en WFBN steunfonds
- 10) Bespreking en goedkeuring huishoudelijk reglement
- 11) Bestuursverkiezing
- 12) WFM en verkiezing afgevaardigden naar de Council-meeting
- 13) Rondvraag
- 14) Afsluiting: 17.00 uur:

Aansluitend een WFBN-netwerkborrel

Jaarverslag WFBN 2015-2016

Eén Wereld, periodiek van de WFBN

Sinds de herfst-editie 2015 maakt een andere drukker, Editoo, Eén Wereld. De eindredactie wordt verzorgd door Frans Micklinghoff en Marjolijn Snippe. Frans Vermeulen en Rob Moerbeek zijn correctoren, en sinds februari 2016 heeft ook Henry Mensink zich bij het team gevoegd.

Najaarsconferentie 17 oktober 2015

De najaarsbijeenkomst die plaatsvond op initiatief van Johanna Steijlen was een zeer instructieve bijeenkomst. Er zijn goede reacties gekomen. We kunnen buitengewoon tevreden zijn. Zoiets kunnen we wel 2 x per jaar doen (voorjaar en najaar).

Werkgroepen

De werkgroep Wereldrechtsorde (WRO) is nog steeds voortvarend werkzaam. In december 2015 heeft de WRO-werkgroep een nota verstuurd over "De bevordering van een noodzakelijke wereldrechtsorde" onder andere naar de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, het Europees Parlement, de Nederlandse politiek en betrokken organisaties.

Reacties ontvangen per mail: Bas Schimmel en Alexander Pechtold (D66), Halbe Zijlstra (VVD), Emile Roemer (SP), Marianne Thieme (PvdD), Jane Radosevic (Europese Unie), Jill Annitto (secretaris van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties), School voor Human Rights Research, Dennis de Jong en G.J. Gerbrandy (Europarlementariërs), Paul Lamp (Stop de bezetting) en enkele vredesbewegingen. Hun antwoorden waren ongeveer van gelijke strekking: "met dank ontvangen en wij zullen de nota met onze desbetreffende vertegenwoordigers / adviseurs bespreken".

Ook de werkgroep Esperanto gedijt goed.

Vier nieuwe werkgroepen zijn in het leven geroepen:

- 1) Meet ups voor VPRO Tegenlicht organiseren in samenwerking met (WSF) World Sustainability Fund (Emile van Essen)
- 2) Werkgroep TTIP (Johanna Steijlen)
- 3) Werkgroep galactische politiek (Leonard Kater)
- 4) Werkgroep economie (Syne Fonk)

De werkgroepen buigen zich over problemen in de wereld; zij zijn een studieclub en (dat vraagt reflectie en twijfel) en brengen verslag daarover uit aan het bestuur van de Vereniging die zich daarachter kan scharen (of niet). Het bestuur van een Vereniging is er niet om te studeren en te twijfelen, maar om besluiten te nemen opdat we in een (hopelijk) goede richting sturen.

Steunfonds

Relatie WFBN vereniging met het Steunfonds van en voor de WFBN is veelvuldig een onderwerp geweest. De stichting Steunfonds is er voor de WFBN-vereniging. De stichting dankt haar bestaan aan de ALV van de vereniging en werkt voor de vereniging. Het kapitaal behoort toe aan de WFBN vereniging.

WFBN-pand

De achterkamer op de bovenste verdieping van het WFBN-pand wordt nog steeds verhuurd aan onze penningmeester Emile van Essen. Dit brengt meer leven in het pand. Er komen regelmatig groepen samen, zoals onder meer de Meet Ups van VPRO Tegenlicht. Ook vergadert het WFBN-bestuur nu in de regel in het WFBN-pand. Bill Pace heeft van de voorkamer gebruik gemaakt toen hij voor werkzaamheden voor de World Federalist Movement in Den Haag moest zijn. Thans ondergaat het pand een algemene opknapping.

Commissie van Goede Diensten opgericht

Rob Moerbeek en Johanna Steijlen zijn hier lid van. Hun voornaamste functie is om de perikelen binnen de WFBN - indien nodig - in goede banen te leiden.

Nieuw huishoudelijk reglement en update statuten

Het bestuur buigt zich over een nieuw huishoudelijk reglement en een update van de statuten. Het huishoudelijk reglement is dringend aan vernieuwing toe. Procedures van besluitvorming op de ALV moeten grondig worden ingevuld / herzien. Ook de statuten, van zowel de vereniging als van het steunfonds, moeten vernieuwd worden.

Samenwerking

Het huidige bestuur heeft besloten de samenwerking met andere vredesorganisaties te intensiveren.

WFBN Jaarprogramma 2016-2017

Het profiel van de WFBN moet hierin duidelijk naar voren komen. Het WFBN-beleid moet verduidelijkt worden naar het publiek en naar de regering.

Deze onderwerpen/thema's zijn belangrijk:

- Democratische/sociocratische wereldfederatie (wereldrechtsorde)
- De rol van het Internationaal Gerechtshof (één van de zes hoofdorganen van de Verenigde Naties)
- R2P
- Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de mensenrechtenverdragen die sindsdien tot stand zijn gekomen
- Onvoorwaardelijk basisinkomen
- Wereldburgerschap, individuele ontwikkeling en verantwoordelijkheid van de wereldburger
- Het Handvest voor Compassie en het Aarde Handvest.

De volgende concrete activiteiten worden gepland:

- Symposium in het najaar (intern) over wereldfederalisme (voorstel Johanna Steijlen)
- Minimaal vier maal per jaar een editie van Eén Wereld
- bijeenkomsten met sprekers
- Website verder ontwikkelen, met blog
- Samenkomst van diverse werkgroepen (o.m. Esperanto, wereldrechtsorde, TTIP, Meet ups VPRO Tegenlicht, economie, galactische politiek).

Aandachtspunten en activiteiten:

- Versterking, transparant krijgen en democratisering (om de oude term te gebruiken) van de Verenigde Naties; de UNPA op de kaart zetten
- Het begrip R2P uitdiepen en ons een mening vormen hoe hiermee om te springen
- Samenwerkingsverbanden aangaan en versterken met gelijkgestemde organisaties in Nederland, en internationaal met name met de WFM, waarvan de WFBN een lidorganisatie is
- Een sprekerscyclus plannen
- Concrete actie naar de politiek (brieven schrijven, contacten met volksvertegenwoordigers)
- Ledenwerving
- Het onder de aandacht brengen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens etc.
- Uitbreiding van de Raad van Adviseurs.

Het onderhouden en uitbouwen van contacten met andere organisaties (groepen, bewegingen) is, in verband met onze doelstelling en thema's, ook een aandachtspunt. Dit gebeurt onder meer door het toezenden van Eén Wereld, het uitnodigen van andere organisaties en het bezoeken van bijeenkomsten van andere organisaties en platformbijeenkomsten.

Ook zal in 2017 begonnen moeten worden met de voorbereiding van activiteiten in verband met het 70-jarig bestaan van de WFBN in 2018.

De democratisering van de wereld: hebben we een wereldparlement nodig?

door Marco van Hulst

Het idee van een wereldparlement was reeds voorgesteld in de jaren twintig door de Volkenbond, de voorganger van de Verenigde Naties (VN). Sindsdien leeft dit idee voort onder de naam van een Parlementaire Vergadering van de Verenigde Naties (United Nations Parliamentary Assembly, UNPA).

Veel wereldproblemen kunnen niet worden opgelost met lokale overheden. Denk aan klimaatverandering en macro- en monetaire economie. Mede daarom is er steun voor het tot stand komen van een UNPA aanwezig in de wereld.

Hiernaast speelt het huidige ondemocratische karakter van wereldbestuur en de VN een rol. Om deze redenen is een democratisering op een mondiale schaal nodig, nu meer dan ooit. Zou een wereldparlement een oplossing kunnen zijn?

Globalisering

Globalisering heeft plaats gevonden gedurende de laatste eeuwen, of langer, afhankelijk van je definitie van globalisering. Het gebruik van technologie (vliegtuigen, internet) hebben dit proces significant versneld. Samen met de verlaging van nationale barrières via handelsovereenkomsten, neigt globalisering naar een situatie waar landgrenzen minder en minder betekenis hebben. Globalisering heeft ons voordelen gebracht (met name de Westerse landen). Vrije handel heeft vaak meer competitieve prijzen als gevolg, en consumenten hebben een bredere keuze aan producten.

Er zijn echter ook grote problemen met globalisering zoals die op dit moment plaatsvinden. Klimaatverandering, mensenrechten, sociale ongerechtigheid en de wereldeconomie hangen nauw samen met globalisering. Onderliggende problemen hebben te maken met de invloed van multinationale ondernemingen op wetgeving, of het afwezig zijn van wetten (of handhaving) zodat multinationals kunnen doen wat ze willen. Dit wordt erger gemaakt door internationale handelsovereenkomsten, bijvoorbeeld door het recente Trans-Atlantisch Vrijhandels- en Investeringsverdrag (Transatlantic Trade and Investment Partnership, TTIP) en het Trans-Pacifisch Partnerschap (TPP, in februari ondertekend door diens twaalf natieleiden).

Deze twee verdragen dekken samen meer dan 60% van het bruto wereldproduct, wat de invloed van deze overeenkomsten benadrukt. In principe zijn deze overeenkomsten consistent met de groei van globalisering, maar de nadelen lopen uiteen van beperkingen van culturele werken (boeken, muziek enz.) tot onbetaalbare medicij-

nen in de Derde Wereld en een nog grotere macht van multinationals boven overheden.

Oplossingen zouden kunnen worden gevonden in het introduceren van mondiale wetgeving (en het handhaven daarvan). Lester Brown suggereert bijvoorbeeld in Plan B dat we de uitstoot van koolstofdioxide 80% moeten terugdringen voor 2020, de populatie stabiliseren op acht miljard of lager, armoede moeten uitroeien en de natuurlijke systemen van de Aarde moeten herstellen, inclusief diens bodem, waters, wouden, grasland en visserijen. Het moge helder zijn dat als we een dergelijk ambitieus plan willen realiseren, wetten moeten worden aangepast en nieuwe wetten moeten worden geïntroduceerd. In het geval van CO₂-uitstoot, zouden zelfs minder ambitieuze plannen nieuwe wetgeving nodig hebben. Emissiehandel is hier overigens geen alternatief — het was van het begin af aan al helder voor elke denker dat dit nooit had kunnen werken.

Van de andere kant blijken nationale constituties (die aan het fundament zouden moeten liggen van onze rechtsstaat) vaak weinig effect te hebben op wetgeving. Wetgeving is vaak niet gehandhaafd (op de bedoelde manier). Daarom moeten we ook andere opties bekijken. Een duidelijk alternatief is de bottom-up-benadering. Het eerste waar je dan aan denkt zijn vereniging en demonstratie van burgers, het schrijven van brieven en andere acties. Hiernaast kan technologie helpen. Bitcoin, een decentrale, cryptografische valuta die draait op vrije software, is een goed voorbeeld van een dergelijke technologie. Maar met technologie alleen behalen we niet ons einddoel. Als we bijvoorbeeld Plan B willen verwezenlijken, moeten we wetten veranderen. Gezien zowel de grassroots- en technische benaderingen aan de ene kant en wetgevende benaderingen aan de andere kant onvolledig (of onoverbrugbaar) lijken, zou het een goed streven zijn deze verschillende ideeën te combineren zoals bijvoorbeeld de Piratenpartij probeert.

Als er een wereldoverheid was, zou het in principe mogelijk zijn om wereldwetgeving te introduceren en dit te handhaven. Dit zou een oplossing kunnen zijn voor vele wereldproblemen, hoewel er vragen zijn rondom de haalbaarheid, wenselijkheid en de noodzaak om een dergelijke mondiale politieke autoriteit te creëren. In het geval van een wereldfederatie, waarbij natiestaten een groot deel van de soevereiniteit behouden, zouden de vragen rondom de haalbaarheid en wenselijkheid (tiran- niargument) minder belangrijk zijn. Wat betreft diens noodzaak, suggereert de reeds gegeven argumentatie dat een wereldoverheid nodig is.

De World Federalist Movement (WFM) is in 1947 opgericht door degenen die zagen dat de structuur van de VN te veel leek op die van de Volkenbond. De laatste had immers gefaald de Tweede Wereldoorlog te vermijden. Zowel de VN als de Volkenbond zijn losjes gestructureerde organisaties van soevereine natiestaten, en hebben weinig autonome macht. Een wereldfederatie, daarentegen, zou mondiale problemen kunnen beslechten in een veel direc-

tere manier dan momenteel internationale anarchie doet, aannemende dat die überhaupt iets met deze problemen doet. In combinatie met een subsidiariteitsprincipe, zouden het bovendien alleen mondiale problemen betreffen (bijv. de negatieve effecten van vrijhandel of klimaatverandering).

De invloed van de WFM is kleiner dan toentertijd voorgesteld. Desalniettemin speelt het een belangrijke rol in onze samenleving en beïnvloedt het wereldbestuur. Recente projecten van de WFM zijn:

- Internationaal Strafhof (International Criminal Court, ICC);
- Responsibility to Protect (R2P);
- Parlementaire Vergadering van de Verenigde Naties (UNPA).

Het eerste project is bewerkstelligd, en er wordt gewerkt aan de andere twee projecten. Hier zijn we het laatste project aan het bespreken, wiens implementatie het democratisch tekort in dan wel de feitelijke wereld, dan wel die in een potentiële wereldoverheid, zou moeten beslechten.

Wereldparlement

Een UNPA bestaat uit direct-gekozen afgevaardigden van wereldburgers. De reden voor een dergelijk instrument is eenvoudig: om het democratisch tekort in wereldbestuur tegen te gaan. Dit tekort is op verschillende manieren terug te zien, uiteenlopend van klimaatverandering tot terrorisme, en vluchtelingenproblematiek tot economisch-monetaire problemen e.a. gevolgen van verkeerde geopolitiek. Als een wereldparlement wetten kan aannemen, zou een klimaatverdrag niet een verdrag zonder verplichtingen zijn maar iets afdwingbaars. Het zou niet meer worden geaccepteerd dat verdragen als TTIP in het geheim worden opgesteld: het parlement zou hierbij betrokken zijn en moet de wet aannemen. Een bijkomend voordeel van een wereldparlement zou zijn dat deze de belangen in overweging zou nemen voor de burgers wereldwijd.

In theorie is de introductie van een wereldparlement eenvoudig. Er zijn provisies in het Handvest van de VN: artikel 22 laat de Algemene Vergadering van de VN toe extra organen te introduceren als zij denkt dat dit nodig is voor het uitvoeren van haar functies. Op de eerste plaats zou een UNPA slechts als raadgevend orgaan fungeren zodat haar creatie niet onderhevig is aan het veto van de vijf permanente leden van de Veiligheidsraad.

In het begin zou een UNPA alleen adviserende rol hebben. Het zou al een grote vooruitgang zijn als VN-parlementariërs een dialoog hebben met de Veiligheidsraad e.a. organen (Childers en Urquhart, 1994, p. 180; Schwartzberg, 2012).

Er zijn potentiële problemen met een wereldparlement, uiteenlopend van vragen rondom de samenstelling van

de leden van het parlement tot of deze überhaupt het wenselijke resultaat heeft.

In "Creating a World Parliamentary Assembly" van Schwartzberg (2012) wordt met name gekeken naar het feit dat er veel mensen in China en India wonen. Dit zou een probleem zijn omdat deze via een wereldparlement een te sterke invloed zouden hebben. Hij snijdt dit probleem aan in The Federalist Debate (Schwartzberg, 2002) en legt zijn alternatief voor als wiskundig model in een monografie (Schwartzberg, 2012). Zijn vergelijkingen geven een alternatief voor het principe one person, one vote. In dit alternatief hebben landen met grote populatie een mindere mate van invloed dan zij zouden hebben met one person, one vote. Een dergelijk objectief criterium zou een stap hiernaar zijn, maar zou ook tegemoet komen aan huidige geopolitieke machtsverhoudingen: het zou op deze wijze eerder geaccepteerd worden door machtige landen waar relatief weinig mensen wonen.

De kern van zijn model, inclusief vergelijkingen, worden weergegeven en bekritiseerd door Van Hulten (2014). Hierin breng ik vier argumenten naar voren tegen het afwijken van one person, one vote.

Op de eerste plaats hebben natiestaten al relatief veel macht via de Algemene Vergadering van de VN.

Op de tweede plaats zijn er morele problemen met het idee, vergelijkbaar met tijden waarin vrouwen, of mensen van een andere huidskleur, niet mochten stemmen of een gereduceerd stemgewicht hadden.

Ten derde zou een gewogen stemming ons kunnen weerhouden een eigenlijk, eerlijk wereldparlement op te richten. Het zou moeilijk kunnen blijken de opzet van het aanvankelijke parlement met gewogen stemmen te veranderen.

Tenslotte zijn gewogen stemmen onnodig: landgrenzen zouden niet belangrijk moeten zijn, en zullen dat waarschijnlijk ook steeds minder zijn in de toekomst. Ik stel daarom voor het principe van *one person, one vote* te gebruiken bij het invoeren van een wereldparlement.

In ons vertrouwde electoraal-representatieve systeem van democratie kiezen we onze representatieven eens per vier jaar. Nadat we gestemd hebben, verliezen we effectief onze stem voor de volgende vier jaar. Een politicus belooft bepaalde dingen die deze vaak niet nakomt in diens machtsperiode, en er is niet veel dat we hiertegen kunnen doen.

We zouden op elk moment ons mandaat moeten kunnen terugtrekken en aan iemand anders kunnen geven, of we nemen zelf de besluiten. Dit kan niet in een electoraal-representatief systeem; we hebben directe en vloeiende democratie nodig. Hierbij ligt de invloed van de stem bij delegaten in plaats van representatieven (Van Hulten, 2014; referenties hierin).

Vloeiende democratie is anders dan representatieve democratie, omdat er geen representatieven worden gekozen voor een vaste periode (typisch vier jaar). Op elk moment kan een persoon een andere afgevaardigde kiezen. Gezien er nog steeds afgevaardigden zijn, is het niet hetzelfde

als directe democratie.

Er is echter wel de optie van directe participatie, en een met een veel lagere drempel dan in ons huidige systeem (passief kiesrecht). Als mensen expertise over een bepaald onderwerp hebben, kunnen zij direct meediscussiëren en -besluiten over specifieke zaken. Bovendien kunnen ze delegaten van andere zijn.

Vloeiende democratie is misschien zelfs essentieel in het bereiken van werkelijk democratische deliberatie en besluitvorming in onze samenleving.

Mijn voorlopige conclusie is dat een wereldparlement nodig is maar dat er aan de volgende noodzakelijke (niet voldoende) condities moet worden voldaan bij het introduceren hiervan:

- Eén persoon, één stem;
- Bijna zekerheid van eerlijke verkiezingen in deelnemende landen;
- Uitbreidbaarheid van de manier van participeren buiten het electoraal-representatieve model (waaronder vloeiende democratie en sociocratie).

Literatuur:

Van Hulst, Marco (2014). Democratisation of the World: Do We Need a Global Parliament? Paper gepresenteerd in Frankfurt tijdens de eerste ThinkTwice-conferentie.

Brown, L. R. (2003). Plan B: Rescuing a planet under stress and a civilization in trouble. WW Norton & Company.

Gilad, Oded (2013). Breaking the borders of national democracy. *The Federalist Debate*, (2), 44-45.

Schwartzberg, J.E. (2002). Creating a World Parliamentary Assembly. *The Federalist Debate*, (3), 10-16.

Schwartzberg, J.E. (2012). Creating a World Parliamentary Assembly: An Evolutionary Journey. Lulu.com.

United Nations, Urquhart, B., & Childers, E. (1994). Renewing the United Nations System. *Development Dialogue* 1994:1-2.

Onze toekomst is begonnen!

door Frans Micklinghoff

De toekomst voorspellen doen velen af als onzin. Want de toekomst kan je niet voorspellen, beweren velen. Een paar gekke rebellen ergens in een uithoek van Europa hebben een luchtdoelraket, drukken op de knop en plof, daar ligt MH 17 zomaar in honderdduizenden brokstukken verspreid in eindeloos lijkende graanvelden. Tja, zoiets valt niet te voorspellen. Toch valt er wel degelijk iets te voorspellen over de toekomst met aan grote juistheid grenzende waarschijnlijkheid.

Waarbij je vooral het verleden moet kennen om die toekomst te kunnen voorspellen.

Over een paar maanden, misschien over een paar jaar, zullen we het erover eens zijn dat de klimaattop van Parijs veel mooie woorden, maar weinig daden heeft opgeleverd. Dit en volgende jaren zal de vluchtelingenstroom naar Europa aanhouden. Hoe potdicht we de grenzen ook maken, altijd is er wel weer een gaatje te vinden. De terug-sleepbootdienst van D. Samson (en partners) blijkt niet te werken. Over pakweg een jaar of twee a drie zullen we vaststellen dat het Schengenakkoord niets meer voorstelt, zo niet is opgeblazen. Het Midden-Oosten blijft een kruisvat, waar om de haverklap wel iets ontploft. De anti-europese sentimenten nemen toe. We zullen afscheid nemen van enkele lidstaten. Omdat Griekenland een bodemloze put blijkt gaat het land in een soort 'wachtkamer' van de EU.

Europa én Amerika geraken in een diepe depressie. De Euro spat uiteen. Honderden banken vallen om. Veel veelvermogens blijken ineens platzak. Precies zoals van 1928 tot 1939 (of in welk jaar je precies de grenzen trekt) zakt Europa weg in een diepe depressie. Er komen allerlei kleine gebiedjes met een eigen ruilmunt (zoals de Florijn, het Pompeblad, de Gelderse Daalder, het Zeeuwse Meisje). In de Centrale Banken en handelsbanken heeft men geen vertrouwen meer. Ineens bezetten dan niet te identificeren vrijheidsstrijders (zgn 'groene mannetjes') Estland en Letland en blijkt Europa zomaar plots in oorlog te zijn geraakt met Rusland. Nederland stuurt als haar bijdrage in de strijd drie in Navy-grijs overgeschilderde en tweede hands aangekochte Urker Kotters voorzien van ieder drie mitrailleur (geplaatst op het voordek) naar het oorlogsgebied. ... En in november 2016 barst het nationaal debat over de kleur van Zwarte Piet los. In december 2016, alsook in 2017 en in 2018 hebben we weer het nationaal debat over een landelijk verbod van consumptievuurwerk.

In 2018 zal de regering Pechtold-Klaver-Buma aftreden, omdat het bonnetje waarin opdracht gegeven wordt om 24-uur per dag Wilders af te luisteren niet gevonden kan worden, maar uiteindelijk toch gevonden is. Specialist in verloren geraakte en weer gevonden bonnetjes, een zekere Oosting, heeft het er maar druk mee. De dan aantredende regering Krol-Nagel verklaart dat de kleur van Zwarte Piet zwart is en zwart blijft, dat iedereen een maand tijd krijgt zijn zwarte geld wit te wassen en alle 50+'ers iedere week een voedselpakket bij de Voedselbank mogen afhalen!

U ziet het: je kan de toekomst nauwkeurig voorspellen. Tenminste, tot op zekere hoogte. Want als plots het ongeïdentificeerde vliegtuig HH 1 op de markt van Hurdegaryp landt en daaruit zilverkleurige mannetjes met grote helmen op uitstappen, tja, dan kan zomaar alles anders lopen. Dan wordt Zwarte Piet zilverwit en komt er toch een verbod op het oudejaarsvuurwerk. En zendt de nationale omroep MAX alleen nog Gert en Hermien uit!

Federalisten, federaliseren, federatie

door Frans Vermeulen

Drie woorden, maar een wereld van verschil! Laten we daar eens naar kijken. Sommigen zien alleen de historische context wanneer dit onderwerp wordt aangesneden, maar dat is maar het halve verhaal. Zeker zo belangrijk is een antropologische constante: mensen zoeken altijd naar verbinding in een verbrokkelde en gebroken wereld. Ik presenteer daarom een integrale visie. Bovenstaande trits woorden heb ik in de juiste volgorde gezet: eerst de mensen, daarna het werkwoord en daarna de abstractie. Ze vormen een drie-éénheid.

De moderne tijd begon met de Verlichting middels twee revoluties: een in Amerika (1776) en een in Frankrijk (1789). Hou maar even het jaartal 1785 aan (in augustus van dat jaar sloten de patriotten hier te lande de 'Acte van Verbintenissen'): toen begon het te gisten bij de staatsgezinden. Mensen aan de onderkant van de samenleving kwamen in beweging tegen het absolutisme. Het Ancien Régime begreep er niets van: alle mensen hadden toch bij hun geboorte al hun vaste plek op aarde, door God in zijn Alwijsheid voorbestemd? Een opstand daartegen was ongehoord, een godslastering!

Toch bleek een andere manier van ordelijk samenleven mogelijk en eigenlijk bestond dat al, zo oud als de mensheid zelfs. De samenlevingsvorm van gezin, familie of stam leert dat mensen geen vaste positie bezitten. Je bent eerst 'kind van', daarna 'ouder' die 'kind van' twee ouderen is, en tenslotte kom je zelf bij die 'ouderen' terecht, steeds met wisselende mogelijkheden en verantwoordelijkheden, maar steeds in onderlinge afhankelijkheid en betrokkenheid. Samenleven is dynamiek van begin tot eind. Persoonlijke verbintenissen zijn de fundamenten van die samenleving, die gepaard gaan met leerprocessen, met vallen en opstaan, met groei en bloei, met aftakelen, sterven en dood, niet ter wille van je eigen kleine uppie, maar om de verbinding van een besloten idee tot een open werkelijkheid te maken, van wishful thinking tot realiteit.

Het Ancien Régime beschouwde zichzelf als de Unieke Universele Realiteit, maar het was een constructie en dat wist men niet. Dat kon men toen ook nog niet weten. Het besef dat mensen 'constructies' verzinnen is pas in de 20e eeuw ontstaan en ingeburgerd.

Die kleine samenlevingsvorm is de kern van alle denken over het federalisme. Mensen kunnen alleen zichzelf worden dankzij anderen die in dezelfde positie verkeren als jij: mensen zijn kwetsbaar en hebben ondersteuning nodig. Paulus, de grondlegger van de kerk, vergelijkt een gemeenschap met het menselijk lichaam: een oog is niet belangrijker dan een luchtpijp, een voet of een hand. Het hart kan zich niet permitteren zichzelf uit te roepen tot 'het belangrijkste lichaamsdeel'. Mensen die zich belang-

rijk achten, belangrijker dan anderen, kunnen nooit federalisten worden. En ik maak maar meteen een grote sprong: een Amerika dat zich de 'leider van de wereld' waant kan zo trots als een pauw zijn op zijn 'Unie', maar van het federalisme hebben ze geen flauw idee. Grootmachten zoals Amerika, Rusland, China, Engeland en Frankrijk, de veto-bezitters in de UN, zijn niet in staat om een wereldfederatie op te bouwen. Federalisten moeten dus goed begrijpen dat het huidige paradigma van de wereldsamenleving met zijn opvatting over eigendom en macht volstrekt haaks staat op wat 'samenleven' naar haar oervorm en identiteit werkelijk is.

Revolutie dus? Nee, want de beide genoemde revoluties waren niet tégen dat machtsparadigma, maar beaamden het: zij namen het wezen van het Ancien Régime over: een hiërarchisch opgebouwd staatsapparaat, waarin het koningschap of het presidentschap - dat is om het even - een centrale rol vervulde. De onderdanen kwamen van de regen in de drup.

Federalisten echter zijn anarchistische personalisten: zij accepteren geen 'gezag'.

"O, maar dat wordt chaos!" hoor ik menigeen denken. Nee, dat is het nú! Als je geen gezag accepteert, accepteer je dat namelijk ook niet van jezelf. Je eigen baas zijn, dat kan niet. Nee, het gaat om een ander paradigma van 'elkaar toebehoren'. De ruimte voor gemeenschapsvorming en samenwerking moet volledig open blijven, zonder machtsvorming. Zowel op microniveau, als op meso- en macroniveau gaat het om broederschap, gelijkwaardigheid en vrijheid: in die volgorde. Ik kom nu bij mijn punt.

De Verlichting en de moderniteit gingen hand in hand. Kenmerk daarvan is dat mensen zich uitleveren aan een ideaal of zelfs een ideologie. Het liberalisme, het socialisme, het communisme en het "federalisme" zijn de 'kinderen' van de Verlichting. En ook daar hebben we hetzelfde verhaal: ze werden niet gezien als constructies. Men kon er in geloven! Men kon erop bouwen. Dacht men. Het communitarisme dan? Nee, uiteraard ook niet. Bij al die constructies ontbreekt de performance. En dát is een belangrijk begrip, zeg maar: een doorbraak naar de verheldering van het begrip 'federalist'.

Het grote kenmerk van de overgang van het modernisme naar het postmodernisme is het opdoeken van alle ideologieën en denkconstructies, van alle -ismen en grote verhalen. Niet de idee, niet de gedachte, niet de definitie, niet 'de waarheid', niet de structuur moeten worden omarmd, laat staan gevolgd, maar de mens zelf met zijn gebrekkigheid en armzaligheid. Die moet in het volle licht worden geplaatst. Niet aanbeden, niet verheerlijkt, zelfs Jezus niet, maar geacht en bemind. Hier komt de essentie van de ware anarchie en de ware persoon aan het licht: "ni dieu, ni maître", geen bazen, geen knechten, geen hiërarchie, geen werkgevers, geen werknemers, geen loon en geen verdiensten, geen bonussen, geen miljoenenloterijen: dat alles is illusie. Schaf ze af! Grondeigendom: hoe verzin je het! Enkel de mens met zijn behoeften, met zijn beperktheid en tijdelijkheid is van belang. Ruim

elke illusie op: sta met twee benen in de werkelijkheid!
Droom niet langer, maar word wakker.

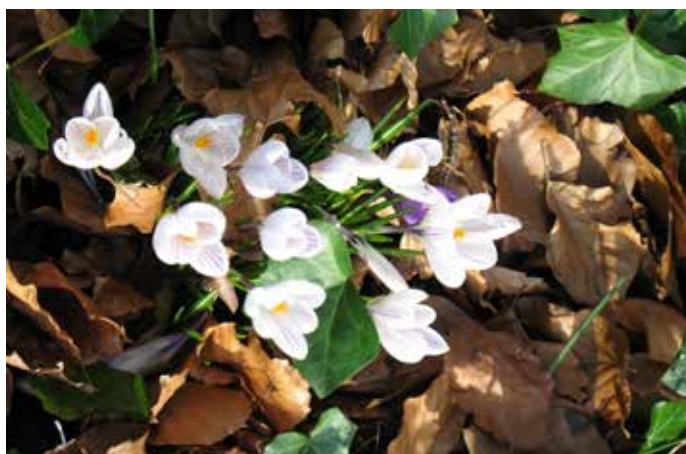
Een mooi voorbeeld uit mijn eigen ervaring is het volgende: vroeger spraken wij, roomsen, over 'de missie'. Daar moesten we geld aan geven. Wie nu een beetje bij de tijd is, beseft dat 'de missie' niet bestaat: dat is een abstractie. We spreken nu voortaan over 'mensen met een missie' en dan gaat het over projecten in bepaalde delen van de wereld waar samengewerkt wordt aan bijvoorbeeld het slaan van een waterput of het bouwen van een kliniek of het inrichten van toiletten. En zie: de 'mensen met een missie' hebben niet meer de wijsheid in pacht, noch 'de boodschap van Jezus Christus' in hun broekzak, maar leren van de mensen met een andere cultuur. Het gaat om ontmoeting, om samenwerking en verbinding, 'Wederzijds' zei wijlen Jan Glissenaar. Dat is de bron van het federalisme.

Fides, weet je, trouw, geloof. Het woord 'foedus' betekent 'gezworen pact' en is net zo onherroepelijk als een 'foetus', een embryo. Dat kun je ook niet zomaar even wegdoen: het is een levend organisme waar jij in je schimmige eigenwijsheid nu eens even niks over te zeggen hebt! En het ligt aan jou of je dat jammer en vervelend vindt, of juist goed en heilzaam. Federalisme is een holle leus als het niet gepaard gaat met een federale attitude en dito gedrag. "Heel de mens!" zei Han Fortmann. Dáár begint het mee; bij jezelf, niet bij een opvatting, niet bij een concept.

Als je dat begrijpt zul je je niet langer vastklampen aan een ideaal, hoe instrumenteel zo iets ook kan zijn. Maar de mens zelf mag nooit opgeofferd worden aan een ideaal, zelfs niet één!

Het federalisme is een abstract begrip, maar federalisten zijn concrete mensen van vlees en bloed die dit alles begrijpen en toepassen. De tussenliggende term is 'federaliseren', een werkwoord: er áán gaan staan. Federaliseren moet je doen.

WFBN-leden die de mens wegfilteren uit het begrip 'federalisme' hebben er helaas niets van begrepen. Zij geloven in een constructie en zijn daarmee in het modernisme van de 19-e eeuw blijven steken, met zijn idee van maakbaarheid. Mensen, in godsnaam, geef dat op: genees jezelf van een waanidee!

"DE VOORUITGANG VAN ALLE VOLKEREN" VN-ontwikkeling effectiever maken

door Erskine Childers

In 1994 schreef Erskine Childers (1929-1996) deze oproep tot massa-petities. Vandaag de dag is zijn oproep relevanter dan ooit.

Marjolijn Snippe was Erskine Childers research assistant. Zij vertaalde zijn tekst.

In 1945 drongen de kleinere landen erop aan dat de primaire rol van de VN moet zijn om conflicten te voorkomen door het aanpakken van de economische en sociale oorzaken van conflicten. Deze rol zou moeten worden uitgevoerd door de VN als wereldleider in monetair, handels- en financieel beleid, uitgevoerd door de gespecialiseerde organisaties van de VN inclusief het Internationaal Monetair Fonds (IMF), de beoogde Internationale Handelsorganisatie (wier oprichting door de VS voorkomen werd), en de Wereldbank.

In plaats daarvan, is de VN vandaag de dag overweldigd met de gewelddadige gevolgen van vijftig jaar verwaarlozing van de hoofdoorzaken van conflicten. Eén op de vier van ons op deze planeet leeft in extreme armoede; twee op de vier leven in bedroevende omstandigheden; zo'n 15 miljoen mensen, vooral kinderen, sterven jaarlijks van hongersnood en armoede-gerelateerde ziektes. Het rijkste vijfde deel van de mensheid verdient meer dan 60 maal het bedrag dat het armste vijfde deel kan verdienen -- dit verschil is twee maal zo groot als de kloof tussen Noord en Zuid in 1960-er jaren.

De ernstige verstoring van de door het Handvest aan de VN opgedragen economische rol is geen toeval. Met een flagrante misinterpretatie van het VN-Handvest claimen de industriële machten dat de formulering van mondiaal macro-economisch beleid toebehoort aan de door hen beheerste IMF en Wereldbank. Zij staan niet toe dat de VN een dergelijk beleid formuleert. Een en ander resulteert erin dat de VN zo goed als losgeweekt is van de echte wereldeconomie, terwijl 80 procent van de mensheid slechts deelneemt in 18 procent van de wereldhandel en er geen strategisch beleid wordt geformuleerd waar allen baat bij hebben.

Dit is het echte probleem van het gebrek aan effectiviteit van de VN op het gebied van ontwikkeling, niet het gebrek aan "hulp". Importbarrières en andere Noord-Zuid-ongelijkheden zoals gemanipuleerde rentetarieven ontnemen meer dan 500 miljard dollar van ontwikkelingslanden die zij jaarlijks zouden kunnen verdienen; dit is tien maal zoveel als alle officiële "hulp".

Als we nu de hoofdoorzaken van conflicten en onrust willen aanpakken die het Noorden miljarden dollars kosten aan hulpverlening en vredesoperaties, dan moet er inhoud worden gegeven aan het economische mandaat en sociaal leiderschap van de VN.

Door een pakket van uitgekiend onderhandelde geïntegreerde hervormingen moet een zorgvuldige mate van management hersteld worden in een wereldeconomie die in ongereguleerde chaos verkeert. Deze hervormingen moeten voorzien in macro-economisch beleid dat in de Economische Sociale Raad wordt onderhandeld en wordt aangenomen door de Algemene Vergadering.

Om een dergelijke beleidsformering te initiëren zou de Secretaris-Generaal een eminente adjunct Secretaris-Generaal voor Internationale Economische Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling moeten hebben. Deze zou geassisteerd moeten worden door een hoog gekwalificeerde staf samengesteld uit het VN-Secretariaat (inclusief UNCTAD) en de gespecialiseerde agentschappen, teneinde tot de gezamenlijke beleidsanalyse te komen.

Het IMF moet hersteld worden in de rol die oorspronkelijk bedoeld was (en vandaag nog even dringend nodig is) als 's-werelds democratisch geleide centrale bank; de nieuwe Wereldhandelsorganisatie (WTO) moet binnen het VN-systeem worden gebracht als een gespecialiseerd agentschap dat door de VN wordt gecoördineerd en waarbij diens functies door het Secretariaat in lijn worden gebracht met die van UNCTAD. Zoals ook oorspronkelijk was bedoeld, moet de VN de huidige versnipperde fondsen voor zachte leningen samenbrengen in één enkele VN-Autoriteit voor Ontwikkeling.

Deze nieuwe VN-Autoriteit voor Ontwikkeling zou tevens de inefficiënte versplinterde reeks van ontwikkelingsfondsen (UNDP, UNFPA, UNICEF etc.) aaneen moeten hechten. Dit meer coherente ontwikkelingsprogramma zou dichter naar de ontwikkelingslanden toe gedecentraliseerd moeten zijn, in gereorganiseerde regionale commissies, met één enkel kantoor van het VN-systeem op landelijk niveau.

Een systeem - onder VN-management - van internationale belastingheffing op valutatransacties moet worden opgezet teneinde serieuze financiële bronnen voor wereldontwikkeling te realiseren.

Door degenen die de huidige organisatorische chaos willen handhaven zal uiteraard hiertegen ingebracht worden, dat dit allemaal "onrealistisch" en "utopisch" is. Maar dit zijn dezelfde mensen die ons verzekerd hebben dat het einde van de Koude Oorlog "een nieuw tijdperk van wereldvrede" zou betekenen, en die verbaasd waren toen snel het tegenovergestelde gebeurde door de waarlozing van de oorzaken van conflicten. Zij proberen ons nog steeds te doen geloven in de "wonderen" van de vrije-marktmagie, zelfs nu blijkt dat al die "wonderen" in hun gezicht exploderen (zoals Mexico) en miljoenen mensen meer in de armoede brengen, zowel in het Zuiden als in het Noorden.

Massa-petities

"Wij, de volkeren van de Verenigde Naties" moeten niet langer gehoor geven aan deze vermoeide "Rattenvangers van Hamelen" en voorkomen dat zij ons over de rand in een mondiale stuipstrekking brengen. We moeten van onze regeringen eisen dat zij nu beginnen om logica te brengen in een gevaarlijk verdeelde en met spanningen gevulde wereld, die niet kan worden gerund door onzichtbare speculanten die geen verantwoording afleggen.

We hebben massa-petities nodig, miljoenen, waarin geëist wordt dat onze regeringen hun beloftes inlossen die ze bij de ondertekening van het VN-Handvest gedaan hebben, en dat zij deze hervormingen doorvoeren tijdens een VN-Wereldconferentie over Geld, Handel, Financiering en Duurzame Ontwikkeling, niet later dan 1999.

Duurzame ontwikkeling: de 17 prioriteiten van de VN

Naar een artikel van Mark Fettes, voorzitter van de Wereld-Esperanto-Vereniging UEA in het novembernummer van "Esperanto" 2015: "Duurzaamheid: kansen en gevaren".

door Rob Moerbeek

In de ontwikkeling van de wereldsamenleving van de 20e eeuw heeft ook de Esperanto-beweging vier fasen door-gemaakt:

1900-1914: een stortvloed aan internationale contacten vol idealisme.

1920-1939: gelijke rechten, modernisering, socialisme

1950-1989: voor vreedzame internationale orde volgens mensenrechten en internationaal recht.

1990-2015: globalisering en internet.

De Esperanto-beweging heeft de neiging alleen te werken aan het bevorderen van gelijke taalrechten, maar nu is het tijd samen te werken met de verschillende organisaties die eveneens uit zijn op wereldverbetering. Zelfs in de VN en andere systemen overheerst ééntaligheid, die de overheersende volksvertegenwoordigers wel goed uitkomt. Slechts incidenteel wordt aandacht geschonken aan taalrechten van inheemse volken of gereageerd op taalconflicten, problemen van migranten. Zo ontbreekt in de 17 doeleinden voor duurzame ontwikkeling elk begrip voor de wezenlijke rol van talen in de wereldsamenleving.

Hoe kun je alle wereldbewoners laten deelnemen, als niet allen kunnen meepraten? Het traditionele onderwijsbeleid streeft naar een ontwikkeling gericht op een eenvormige, autonome, industriële, bureaucratische staat, die rationeel functioneert onder democratische controle, terwijl taalplanning gericht is op een genormaliseerde autonome,

terminologisch uitgewerkte, met de nodige techniek toegeruste nationale taal, die heerst in onderwijs en politieke systemen.

Wij daarentegen beogen een duurzame werelddoelstelling, en dus beslist veelal, in samenspraak en met eerlijke materiële en culturele uitwisseling: voorspoedig, op natuurbehoud ingesteld en rechtvaardig.

Taalgerechtigdheid dient ook bij de andere wereldwijde doeleinden mee te spelen, waarin tot nu toe zulke gelijkheid ver te zoeken was.

Laten we dus samenwerken met organisaties voor radicale omvorming van het ontwikkelingsmodel van elites: die opkomen voor rechtvaardige behandeling van migranten, tegen racistische opvoeding, voor internationale opvoeding, rechten van inheemse volken, voor het recht, mensenrechten, vrijheid van meningsuiting en een vrije pers, volkswetenschap (ook op wetenschappelijk gebied), opvoeding tot natuurbehoud en milieubewustzijn, ecologische landbouw, spaarzame levensstijl, hernieuwbare energie, productie ter plaatse en rechtvaardige handelsrelaties.

Ook de redacteur zelf, de Braziliaan Fabrício Valle, pleit voor een nieuwe aanpak, vooral op vakgebied moeten we onze activiteiten ontplooiën. En zowaar, bij de Esperanto-vorm van Wikipedia zijn al ontelbaar veel artikelen geplaatst, die om uitwerking vragen (als we ooit tijd vinden).

Een nieuw elan komt van de zeer geslaagde Duolingo--cursus Esperanto, die al 265 000 volgelingen telt. Eén van hen heeft al de samenvatting van zijn dissertatie in het Esperanto vertaald (over gelijkberechtiging van de inheemse bevolking van West Irian bij de exploitatie van hun land, waar nu vooral andere Indonesiërs van profiteren).

De Esperanto-club van Heemskerk is begonnen met de behandeling van de 17 prioriteiten voor duurzame ontwikkeling, volgens mijn oproep in 'Fenikso', het blad van Esperanto Nederland.

Het zou zeker dienstig zijn, dat wij wereldfederalisten hier commentaar op leveren en waar mogelijk e.e.a. in praktijk brengen.

Het gaat om armoede, honger en ziekte, opvoeding, vrouwenrechten, schoon water en sanitair, energie, economische ontwikkeling én goede arbeidsvoorwaarden, infrastructuur-industrialisatie en uitvindingen, ongelijkheid, steden en woongebieden, consumptie en productie; en dan pas op de 13e plaats de dringende oproep klimaatverandering tegen te gaan op grond van de VN-kaderconventie (allicht hebben jullie al gehoord van de schandalige uitspraak van het federale gerechtshof van de VS); verder zeebodemschatten, aardbodemschatten en landbouwgronden, ten 16e vreedzame, rechtvaardige

samenlevingen en ten slotte wereldwijde samenwerking voor duurzame ontwikkeling.

Je kunt je moeilijk onttrekken aan de bijgedachte dat het een fraai klinkend compromis betreft.

Was de VN maar onafhankelijk van de onwelwillende Lidstaten.

Maar we moeten roeien met de riemen die we hebben.

Esperantovergaling:

Daŭripova evoluigo: la 17 prioritatoj de UN

Laŭ artikolo de Mark Fettes, la prezidanto de UEA, en la novembro "Esperanto" 2015: "Daŭripovo: ŝancoj kaj minacoj".

En la evoluo de la monda socio ankaŭ la Esperanto-Movado en la 20a jarcento trairis kvar fazojn:

1900-1914: vasta ondo de internaciaj kontaktoj kun idealismo

1920-1939: egaleco, modernigo, socialismo

1950-1989: por paca internacia ordo surbaze de homaj rajtoj kaj internacia juro.

1990-2015: tutmondiĝo, interreto

La Esperanta movado emas agadi nur por kulturi lingvan egalrajtecon, sed nun necesas kunlabori kun diversaj same mondplibonigaj organizaĵoj. En UN kaj aliaj sistemoj regas unulingvismo, kiu kontentigas la superregajn popolrepresentantojn. Nur incidente oni atentigas lingvaj rajtoj de indiĝenoj aŭ reagis al lingvaj konfliktoj, problemoj de elmigrintoj. Same en la 17 celoj por daŭripova evoluigo absolute mankas konscio pri la esenca rolo de lingvoj en monda kunlaboro: kiel partoprenigi ĉiujn mondanojn, se ne ĉiuj rajtas kunparoli? La tradicia edukpolitiko strebas al "evoluiĝo", kiu direktiĝas al unueca, aŭtonoma, industria, burokrata ŝtato, funkcianta racie kaj sub demokrata kontrolo, dum lingvoplanado direktiĝas al normigita, aŭtonoma, terminologie ellaborita, teknike ekipita nacia lingvo, kiu regas en la lerneja kaj politika sistemoj.

Ni celas daŭripovan mondan socion, do nepre multlingvan, interparolan kaj kun honestaj materiaj kaj kulturaj interŝanĝoj. Ĝi estu prospera, naturkonserva kaj justa.

Lingva justeco rolu ankaŭ ĉe la ceteraj tutmondaj celadoj, kie ĝis nun tia egalrajteco mankas. Do ni kunlaboru kun organizaĵoj por radikala ŝanĝo en la evoluiga modelo de la elitoj: por justa traktado al elmigrintoj, kontraŭ rasismo en edukado, por interkultura edukado, indiĝenaj rajtoj, por internacia juro, homaj rajtoj, libereco de opiniesprimado, libera gazetaro, popola klerigado (i.a. pri scienco); naturkonservado kaj medikonsciiga edukado, ekologia agrokulturo, ŝparema vivostilo, ekonomia egaleco, renovigebla energio, loka produktado, justa komerco.

Ankaŭ la redaktoro mem, la brazilano Fabrício Valle, pledas por nova aliro: precipe en la faka tereno ni evoluigu nian lingvan aktivadon. Kaj jam ekzistas multaj artikoloj en la Esperanta vikipedio, grandparte evoluigeblaj, se ni havos tempon.

Nova elano venas el la tre sukcesa Duolingo-kurso pri Esperanto, kiu nun jam atingis 265 000 aliĝintojn. Unu el tiuj jam esperantigis sian disertacian resumon (por egalrajtigi la indiĝenojn de Papua Barat, eks-Novgvineo, por la ekonomia ekspluatado de sia lando, nun grandparte praktikata de aliaj indonezianoj.

Jam unu klubo, tiu de Heemskerk, ekstraktis la 17 prioritatojn, laŭ mia alvoko en "Fenikso", la organo de Esperanto Nederland. Sed utilus ke ankaŭ ni mondfederistoj komentu kaj eventuale apliku la 17 punktojn.

Temas pri malriĉo, malsato, malsanoj, edukado, virinaj rajtoj, akvo kaj sanitaro, energio, ekonomio kaj laborkondiĉoj, infrastrukturo--industriigo-inventoj, malegaleco, urboj kaj loĝejoj, konsumado kaj produktado, nur 13a-loke urĝa alvoko kontraŭi klimatsanĝon laŭ la UN-kadra konvencio (vi eble jam aŭdis pri la skandala decido de la usonfedera kortumo pri karbocentraloj), maraj resursoj, teraj resursoj kaj grundoj, pacaj-justaj socioj, tutmonda kunlaboro por la daŭripova evoluigo. Ne eblas eviti la krompenson, ke temas pri belvorta kompromisaro.

Se nur UN ne dependus de nebonvolaj ŝtato-membroj!

Sed... Ni agu por trankvilo per la havata ilo.

195 landen tekenen historisch klimaat-akkoord Parijs:

is het toereikend om opwarming van de Aarde tegen te gaan?

door Shabir Mahtab

Rectificatie van de eindredactie:

Voor de wintereditie 2015 schreef WFBN-stagiair Shabir Mahtab eveneens een bijdrage. De redactie schreef per abuis zijn voornaam verkeerd. Shabir is de juiste voornaam van onze WFBN-stagiair.

Op zaterdagavond 12 december half acht 's avonds hebben 195 lande het klimaatakkoord van Parijs aangenomen. Het Cop-21 klimaatakkoord kan 'historisch' genoemd worden. Voor het eerst in de geschiedenis van klimaatconferenties hebben alle deelnemende landen het akkoord ondertekend en zich gecommitteerd om de uitstoot van broeikasgassen te reduceren en de opwarming van de Aarde tot onder de 2 graden Celsius te beperken, het liefst tot 1.5 graad Celsius.

Ondanks het feit dat de pre COP-21 onderhandelingen vier jaar hebben geduurd, en het oponthoud van het klimaatakkoord door sommige landen zoals de VS, en andere hindernissen, is de COP-21 conferentie toch met een klimaatakkoord afgesloten. Euforisch afgesloten welteverstaan: de Franse voorzitter Laurent Fabius kreeg een staande ovatie tijdens de afsluitingsceremonie en President Hollande memoreerde: "12 december 2015 zal

een grote dag voor de Aarde blijven. In Parijs zijn door de eeuwen heen veel revoluties geweest. Vandaag heeft de mooiste en de vreedzaamste plaatsgevonden."

De tekst van het klimaatakkoord nu in zes talen beschikbaar op de website van het IPCC, zij het in hiëroglifische en niet goed leesbare jargon. Hieronder een kort overzicht van de belangrijkste hoofdpunten van het akkoord, gevolgd door een korte evaluatie d.m.v. de beantwoording van de kritische vraag of het klimaatakkoord wel voldoende is om de opwarming van de Aarde tegen te gaan. Tot slot wordt ingegaan op de betekenis van het klimaatakkoord voor Nederland.

Hoofdpunten Klimaatakkoord

Klimaatplan: Alle 195 landen die het klimaatakkoord hebben ondertekend, moeten er naar streven om zelf de temperatuurstijging op Aarde niet verder te laten stijgen dan 1.5 graden Celcius. Tevens moeten de landen garanderen dat de temperatuur op Aarde niet verder stijgt dan 2 graden Celsius.

Alle 195 landen die het klimaatakkoord hebben ondertekend, moeten er naar streven om de uitstoot van broeikasgassen en andere schadelijke stoffen d.m.v. nationale plannen te verminderen met de beschikbare techniek van dat moment.

Alle 195 landen die het klimaatakkoord hebben ondertekend, moeten er naar streven, en hun best doen (waarbij extra inzet dus nodig is) om de negatieve gevolgen van klimaatverandering aan te pakken, en broeikasgassen te verminderen zonder dat het nadelige gevolgen heeft voor voedselproductie of de voedselproductie in gevaar brengt.

Alle 195 landen die het klimaatakkoord hebben ondertekend moeten financieel bijdragen aan het verlagen van de hoeveelheid broeikasgassen en onderzoek doen naar klimaatbestendige ontwikkelingen.

Rijke ontwikkelde landen moeten ontwikkelingslanden met geld helpen hun uitstoot te verminderen. Elk jaar moet er 91 miljard euro beschikbaar worden gesteld. Het klimaatakkoord is bindend en geldend voor alle 195 deelnemende landen die het klimaatakkoord hebben ondertekend.

Terugblik Klimaatakkoord: genoeg om opwarming van de Aarde tegen te gaan?

Volgens klimaatwetenschappers, is het klimaatakkoord een eerste stap, waarbij wel vraagtekens worden gezet bij de vraag of de doelstellingen in het akkoord gerealiseerd gaan worden. Zo zijn klimaatwetenschappers sceptisch over de primaire doelstelling van het akkoord om in het jaar 2100 de temperatuurstijging te beperken tot ruim onder 2 graden Celsius. Het zijn voornamelijk armere landen die baat bij hebben bij het streven naar het beperken van temperatuurstijging tot 1.5 graden Celcius. Zij zijn het meest kwetsbaar voor de nadelige effecten van temperatuurstijgingen.

Ook is het essentieel voor de poolgebieden en de koraalriffen om de temperatuurstijgingen tot 1.5 graden Celsius te beperken. In het programma Nieuwsuur zei klimaatwetenschapper Veil Heilinga: "De toezeggingen tot nu toe leiden nog steeds tot ongeveer 3 graden. Dus er moet nog meer gebeuren." Vanuit een wetenschappelijk perspectief hangt het slagen van het klimaatakkoord sterk samen met het terugdringen van het temperatuurstijging. Het waren klimaatwetenschappers die landen geadviseerd hebben om temperatuur stijging terug te dringen tot onder de 2 graden Celsius, het liefst 1.5 graden Celsius. Klimaatwetenschappers zijn van mening, dat als het klimaatakkoord van Parijs zoals dat nu is, wordt nageleefd en landen hun beloftes en toezeggingen nakomen, de Aarde 2.7 à 3.7 graden Celsius zal opwarmen, in plaats van 4 à 5 graden Celsius opwarming. Met andere woorden, de beloftes en de toezeggingen die nu zijn gemaakt zullen niet tot het gewenste resultaat leiden! Daar komt bij dat het klimaatakkoord niet eens 100% bindend is!

Betekent dit dan dat de klimaatakkoord "gebakken lucht" is? Zijn de wereldleiders ons voor de gek aan het houden? Het antwoord luidt nee; althans niet helemaal.

Het succes van het klimaatakkoord en het feit dat het zo euforisch werd gevierd heeft er mee te maken dat voor het eerst in de geschiedenis een klimaatakkoord is getekend waarbij 195 landen beloven alles op alles te zetten om klimaatverandering tegen te gaan, en de opwarming van de Aarde te beperken tot maximaal 2 graden Celsius. 22.000 duizend onderhandelaars waren er voor nodig om tot een akkoord te komen. Dit is een overwinning op zich. Helemaal als je dit klimaatakkoord vergelijkt met het vorige tijdens de Cop-20 Kopenhagen, een flop om het zacht uit te drukken. Het deed zelfs de ronde dat onderhandelaars een post-traumatische stressstoornis aan de COP-20 hebben overgehouden.

Samenvattend, het meest recente klimaatakkoord is een uniek akkoord, een diplomatieke overwinning omdat landen in het warmste jaar ooit gemeten, gezamenlijk een probleem willen aanpakken. Van China tot Amerika; iedereen doet mee.

Het klimaatakkoord zelf zal klimaatverandering niet tegengaan; dat moet de mens zelf doen. Het gaat om het signaal dat dit klimaatakkoord heeft afgegeven en dat signaal is duidelijk. Landen, bedrijven en de mens zelf zullen een omschakeling moeten maken naar duurzame energie. Er is al een trend zichtbaar dat duurzame energie goedkoper wordt, dus er zijn zeker mogelijkheden voor landen, bedrijven en mensen om die transitie te maken. Ook zit de kracht van dit klimaatakkoord in het feit dat het een positief effect heeft op het bewustzijn van burgers over de hele wereld om wat aan klimaatverandering te doen. In de woorden van John Kerry, de minister van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten: "dit is een geweldige overwinning voor alle burgers van over de hele wereld -- niet specifiek voor een land of voor een blok, maar voor iedereen die hier zo hard heeft gewerkt om het te voltooien.

Het is een overwinning voor de hele planeet en alle toekomstige generaties."

De toekomst zal leren of landen de afspraken nakomen. Alleen dan kunnen we beoordelen of dit klimaatakkoord voldoende is geweest om de opwarming van de Aarde tot ruim onder de 2 graden Celsius te beperken. Elke vijf jaar zullen de landen samenkomen om te evalueren of zij de afspraken van het akkoord zijn nagekomen en om - waar nodig - de schroeven aan te draaien. Met andere woorden, het wordt systematisch steeds strenger en dat kan landen, bedrijven en investeerders het laatste duwtje in de rug geven om over te stappen naar duurzame energie. Of dit klimaatakkoord het klimaat gaat redden zal in de toekomst moeten blijken. Wel is er een eerste duidelijke stap gezet in de goede richting.

Wat zijn de gevolgen voor Nederland?

Eenzijds biedt dit klimaatakkoord ontzettend veel mogelijkheden voor Nederland. We zijn een innovatief land, waarin veel van onze universiteiten en bedrijven voorop lopen als het aankomt op de ontwikkeling van duurzame energie. Veel Nederlandse bedrijven en investeerders hebben al geruime tijd in de gaten dat er aan duurzame energie te verdienen valt. Anderzijds zal het een opgave worden voor Nederland om de transitie te maken naar duurzame energie. Nederland loopt wat dat betreft achter ten opzichte van Frankrijk en Duitsland. Het is zelfs zo dat Nederland een van de meest energie-onzuinige landen van Europa is. Nederland loopt op twee van de vijf doelstellingen die gemaakt zijn in het energieakkoord van Europa ver achter. In 2020 moet Nederland bijvoorbeeld volgens dit Europese energieakkoord 14 procent van de energie uit duurzame bronnen halen. De Nationale Energieverkenning berekende in oktober 2015 dat het slechts op 11.9 procent zou kunnen uitkomen in 2020.

Terugkomend op de gevolgen van het klimaatakkoord voor Nederland: als meest "energie-intensieve" land van Europa. Allereerst, Nederland is een deltaland dat sterk afhankelijk is van goedkope energie. 20% van onze economie is afhankelijk van de energiesector. Het zal niet eenvoudig zijn om "eventjes" de transitie maken naar duurzame energie in de komende twintig, dertig jaar. Ten tweede, fossiele brandstoffen zijn verleden tijd, oftewel slechte investeringen. Bedrijven zoals Shell, kunnen niet meer blijven vasthouden aan olie- en gasplannen waardoor ze tot 2050 aan dit soort fossiele brandstoffen vasthouden. Ten derde, onze landbouwsector is zeer afhankelijk van fossiele brandstoffen, net als de cementindustrie, de transportsector, en de haven van Rotterdam. Nederland zal moeten omschakelen. 8 procent van Nederland moet worden volgebouwd worden met zonnepanelen, op de Noordzee zullen heel veel windmolens moeten worden gebouwd, en bedrijven in elke sector moeten het gebruik van fossiele brandstoffen afbouwen.

Dan is er ook nog de vraag wat we moeten doen met ons goedkope gas? Kortom, het klimaatakkoord levert Nederland heel wat problemen op maar tegelijkertijd ook veel mogelijkheden en uitdagingen.

Broederschap

Frans Timmermans: Broederschap, een pleidooi voor verbondenheid, Amsterdam 2015 (€ 5,00). De opbrengst komt ten goede aan Vluchtelingenwerk.

Een beschouwing over Frans Timmermans' pamflet over Broederschap, pleidooi voor verbondenheid.

door Henry Mensink

Terwijl op Valentijnsdag de sneeuw in alle bescheidenheid op mijn veilige, vredige wereld neerdwarrelt en mij een prachtige witte wereld voorschotelt, leg ik de laatste hand aan mijn eerste beschouwing voor Eén wereld.

Wat een verschil: de vredige witte wereld die ik zie en ken en de wereld van angst, geweld en terreur en van vluchtelingen en onverschilligheid en dat op een steenworp afstand van ons o zo veilige Europa.

Op negen november van het vorige jaar heeft Frans Timmermans een lezing gehouden. Het pamflet is de na de aanslagen die in Parijs plaatsvonden uitgeschreven versie.

Frans Timmermans (1961) is sinds 1 november 2014 vicevoorzitter van de Europese Commissie en in de Commissie-Juncker belast met 'betere regulering' en duurzame ontwikkeling. Hij was van 5 november 2012 tot 17 oktober 2014 minister van Buitenlandse Zaken. Daarvoor was hij staatssecretaris van Buitenlandse Zaken (belast met Europese samenwerking);

Tweede Kamerlid (woordvoerder defensie en buitenlandse zaken) voor de PvdA en hij was adviseur en particulier secretaris van Max van der Stoep, Hoge Commissaris nationale minderheden van de OVSE.

De lezing, meer nog de nazit baarde opzien omdat de auteur daarin aangaf dat hij: "voor het eerst van zijn leven vreesde dat het Europese project wel eens zou kunnen stranden." Het leidde de volgende dag tot krantenkoppen als: "Timmermans somber over Europa; Timmermans bezorgder dan ooit over Europa" en: "Timmermans twijfelt of EU het gaat redden."

In de Groene Amsterdammer van 16-12-2015 bespreekt Ewald Engelen - hij is financieel geograaf en publicist en studeerde aan de Universiteit van Amsterdam en promoveerde als politiek en sociaal filosoof - het boekje en hij begint met de constatering dat het een wonderlijk boekje is. Hij zegt letterlijk dat: "het 62 pagina's lang uitermate vaag blijft over wat nou het probleem is." Verder zegt hij: "Het boekje begint met een beschrijving van de perfecte storm die de EU in zijn greep heeft: die dodelijke mix van financiële, economische, politieke en militaire crises die sinds 2008 over het Europese continent waart." Om te eindigen met: "Het is van een onthutsende intellectuele leegte: 'gapende sociaal-economische kloven willen overbruggen met wankele laddertjes van loze woorden.' Bedorven wijwater - dat is al wat er van de

Europese sociaal-democratie nog rest."

Daar tussendoor gaat de heer Engelen flink tekeer met kreten als: "warrige verhandeling; weinig concreet; de zalvende toon van de misdienaar die hij ooit was." Kennelijk heeft Ewald Engelen weinig op met religie. Als laatste het volgende citaat: "het essay sluit af met: 'Vertellen, verbinden, verheffen. Dát is broederschap.' Zonder nadere specificatie van hoe, wie, wat, wanneer, waarom blijven het echter holle frasen."

Ik zou nog meer van dat soort kwalificaties kunnen opschrijven maar ik wil het hier maar bij laten. Opgemerkt zij dat de heer Engelen ook niet met een oplossing komt. Hij komt niet eens tot een aanzet van een oplossing. Gek genoeg geeft de heer Hofland, pennenbroeder in De Groene, regelmatig broeder- en zusterschap als een mogelijke oplossing voor de verdwazing waarin onze wereld zich momenteel bevindt.

Met de titel: "Broederschap" kan ik niet zo veel. Het verwijst natuurlijk naar de slogan van Franse Revolutie: "vrijheid, gelijkheid, broederschap." Met de ondertitel: "Pleidooi voor verbondenheid" kan ik meer want als Wereldfederalist en Universalist voel ik me verbonden met al wat leeft.

Frans Timmermans begint bij de Verlichting waarna hij Victor Hugo aanhaalt die de trits vrijheid, gelijkheid en broederschap de drie treden naar het hoogste podium noemt. Het begrip broederschap wordt vervolgens ingevuld voor het begrip solidariteit, dat al beter is maar ik voel nog meer voor het begrip compassie, een religieus begrip zeker nu de schrijfster en ex-non Karen Armstrong het begrip in haar boek Compassie (Amsterdam, 2011, ook zeer de moeite waard) tot in detail uitwerkt. Ze gaat ervan uit dat ieder mens behept is met een vermogen tot compassie, maar ze is van mening dat dat niet genoeg is: iedereen zou dat vermogen moeten koesteren en ontwikkelen. Ze schotelt ons een twaalf-stappen-programma voor dat ons leert hoe we een medemenselijker leven kunnen leiden. Ze gaat daarbij in op thema's als eigenliefde, bedachtzaamheid, lijden, gedeelde vreugde, de grenzen van onze kennis van de ander en mededogen. Dit laatste komt dichtbij de begrippen broederschap en verbondenheid die door Frans Timmermans in zijn boekje worden uitgewerkt.

Thema's die revue passeren zijn: de mondiale economische en ecologische crises; individualisering en globalisering en de daarmee gepaard gaande vervreemding wat weer wantrouwen jegens de ander oplevert. Ook de wereldwijde vluchtelingenproblematiek brengt hij ter sprake.

Wat stelt Timmermans daar tegenover? Dat is zeker gezien de beperktheid van het pamflet nogal wat. Hij haalt de Franse filosoof Levinas aan die ervoor pleit om echt te kijken naar de Ander. Ook ziet hij een rol voor de Europese Unie weggelegd. Hij pleit voor meer in plaats van minder Europa, sinds WO II onze garantie voor vrede, veiligheid en voorspoed. Dat wordt maar al te vaak, ook door politici vergeten. Alleen door eensgezindheid kun-

nen we de problemen uiteindelijk de baas. Tegenover het negativisme van de angst; de haat; de rassendiscriminatie en oorlogsdreiging stelt hij nabijheid. Nabijheid van de politiek die te veel vervreemd is van mensen; nabijheid van de ander en nabijheid van volkeren die meer met elkaar gemeen hebben dan we denken. Timmermans zal de dag prijzen dat de Joodse medemens opkomt voor de hoofddoekte moslima die wordt uitgescholden en de moslim die opkomt voor de Joodse gelovige die met zijn keppeltje op bedreigd wordt.

Eén van de mogelijke oplossingen zoekt hij in religie. Job Cohen sprak als burgemeester van Amsterdam ook over de rol van religie m.b.t. verbondenheid. Timmermans erkent dat religie al eeuwenlang oorzaak van verdeeldheid is maar tegelijkertijd ook een bron van verbroedering. Verder verwacht hij veel van lessen burgerschap op scholen. Daar moet het gebeuren: "Vertellen, verbinden, verheffen. Dát is broederschap."

Tot slot: solidariteit, verbinding en vertrouwen daar gaat het om. Dat moet over grenzen geregeld worden. Volgens Frans Timmermans is er in het verleden te veel misgegaan: "we hebben te lang werkeloos toegekeken. Hoog tijd voor broederschap."

Dus absoluut geen onthutsende intellectuele leegte en zeker geen bedorven wijwater en het wil ook geen gapende sociaal-economische kloven overbruggen met wankele laddertjes van loze woorden. Eerder het tegendeel is het geval. De heer Timmermans geeft stevige ladders en heel veel voorzetjes. Zijn boekwerkje is volgens mij een aanzet waarin erg veel, misschien te veel gezien de beperkte omvang overhoop wordt gehaald maar voor mij is boven enige twijfel verheven dat dit pamflet nadere bestudering behoeft en dus kan en moet er over worden doorgepraat.

Als afsluiter een verhaaltje: De Liefde en de tijd.

Op een eiland leefden alle gevoelens bij elkaar: geluk en droefheid samen met kennis en andere menselijke eigenschappen waaronder ook de liefde.

Op een dag merkte men dat het eiland langzaam in zee zakte en iedereen maakte een boot en verliet het eiland. De liefde was de enige die bleef. Maar toen het einde nabij was, besliste ze dat het tijd werd om hulp te vragen.

Rijkdom kwam langs in een grote boot en de liefde vroeg: "Kun je me meenemen?" "Nee, dat kan niet", zei rijkdom, "mijn schip ligt boordevol met goud en zilver, er is geen plaats meer over."

Toen besloot liefde ijdelheid te vragen, maar die zei: "Sorry je bent al flink nat, je zou mijn spullen beslist beschadigen."

Toen verdriet langs kwam varen vroeg de liefde haar te helpen, maar ze was zo verdrietig dat ze alleen wilde zijn. En geluk was zo met zichzelf bezig, dat hij de liefde niet eens opmerkte.

Opeens klonk een stem: "Kom liefde, ik zal je meenemen." Het was een geest en de liefde was zo overweldigd door dit aanbod, dat ze vergat te vragen waar ze naartoe gingen.

Toen ze op droog land aankwamen, was de geest net zo snel verdwenen als die gekomen was en toen realiseerde de liefde zich dat ze niet wist wie haar redder was.

Ze richtte zich tot de wijsheid en vroeg wie haar had gered en de wijsheid zei: "Het was de tijd." De liefde vroeg: "Waarom hielp de tijd mij?" En wijsheid antwoordde:

"Omdat slechts de tijd kan begrijpen hoe waardevol liefde is."

Geraadpleegde bronnen:

Frans Timmermans, Broederschap, Een pleidooi voor verbondenheid, Amsterdam 2015; De Groene Amsterdammer d.d. 12-12-2015; Karen Armstrong, Compassie, Amsterdam 2011; http://www.parlement.com/id/vg091-lk9rzrp/f_c_g_m_frans_timmermans; https://nl.wikipedia.org/wiki/Ewald_Engelen; <http://www.kinderdienst.nl/data/pdf/45127.pdf>

Uit de Preambule van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind

Erkende dat het kind, voor de volledige en harmonische ontplooiing van zijn of haar persoonlijkheid, dient op te groeien in een gezinsomgeving, in een sfeer van geluk, liefde en begrip

Het enige verdrag (tot nu toe) waar het woord liefde in staat.

Naar gezamenlijk overleven

door Wouter ter Heide

In de Kerstwens van Frans Vermeulen in de laatste Eén Wereld van 2015, 'Laten we kerstmis vieren met de intentie om verbindingen te creëren die waarachtig zijn', kan ik mij uitstekend vinden.

Radicale koerswijziging

Sterker, ik denk dat wij – als mensheid – voor het eerst in onze geschiedenis bij machte zijn die wens te beklinken, dus daadwerkelijk in staat zijn waarachtige verbindingen aan te gaan. Zowel met elkaar, dankzij de alom onderschreven rechten van de mens, als met het overige leven op onze planeet, dankzij onze ongeëvenaarde know how over al wat leeft. En last but not least, dankzij de globaliserende tijd waarin wij leven en de daarmee gepaard gaande tijdgeest.

Wat die alomvattende (tijd-)geest betreft staan wij – als mensheid – voor de cruciale vraag naar de juiste politieke vertaling daarvan. Om daar zicht op te krijgen zullen we te rade moeten gaan bij de politieke implicaties van de globaliserende tijdgeest. Gelukkig kan daar geen enkel misverstand meer over bestaan. Zo langzamerhand wordt het immers met de dag duidelijker dat de problemen van onze globaliserende tijd niet alleen de partij- en landsgrenzen overstijgen, maar dat zij bovendien ook niet van financieel-economisch aard zijn.

Deze niet te loochenen realiteit verwijst automatisch naar een beleidskoers die haaks staat op de huidige, daar deze nieuwe koers niet draait om partijpolitieke en financieel-economische belangen. Een beleidskoers kortom die niet eenzijdig gericht is op winst voor partijen of banken en navenante machten, maar op de zachte kracht van het algemeen belang, te weten: "Gezamenlijk overleven". Overleven, niet alleen wat ons mensen betreft, maar ook betreffende 'alle' levende have op onze Aardkloot.

Denis de Rougemont

Het waarmaken daarvan is alleen mogelijk door onze Aarde niet te beschouwen als een dood ding, waar dienovereenkomstig mee omgesprongen mag worden, maar als een levend oerorganisme, waarin alles met alles verbonden is op een uiterst subtiele wijze. Een organische giga-eenheid waar de mens niet boven staat, als ware hij de maker ervan, maar een inherent (organisch) deeltje van is. Om die organische giga-eenheid (en daarmee onszelf) in leven te houden, zal hij begrijpelijkerwijs op identieke (organische wijze!) geleid/bestuurd dienen te worden.

Om ons daarvan een voorstelling te maken, verwijs ik graag naar de bijdrage van Denis de Rougemont aan het grote congres der Unie van Europese Federalisten te Montreux op 26-30 augustus 1947. Een indringende bij-

drage, die deze federalistisch denkende grote Zwitser de titel meegaf: "Het nieuwe Europese verzet".

Daarin vergelijkt hij de werking van een organisch bestuur met die waarop ons eigen lichaam wordt bestuurd. Wat ons lichaam betreft is het algemeen bekend dat elk orgaan daarin een unieke en onvervangbare functie vervult. De levenskracht van ons hele lichaam hangt echter niet alleen af van de gezondheid van elk orgaan afzonderlijk, maar ook van de harmonieuze samenwerking tussen alle organen. Een welluidende samenwerking die een levensnoodzakelijkheid is en geen concessie die wordt afgedwongen. Ook kan hier niet van tolerantie gesproken worden. Tenslotte hoeven de longen het hart niet te verdragen. Het enige wat hen gevraagd wordt is 'goede longen' te zijn, zoveel mogelijk 'long' te zijn, en naar de mate waarin zij daarin slagen zullen zij het hart helpen een goed hart te zijn, waardoor het lichaam in staat is optimaal en harmonisch te functioneren.

Het behoeft geen betoog dat het vanzelfsprekende onderlinge vertrouwen waar dit gezonde organische beleid op gestoeld is, lijnrecht staat tegenover ons – op wantrouwen gestoeld – beleid. Wantrouwen dat paradoxaal genoeg permanent gevoed en gerechtvaardigd wordt door ons zogenaamd democratische! 'parlementaire/monetaire systeem', gestoeld op tegenstrijdige partijpolitieke en financieel-economische kortetermijnbelangen.

Bewustwording

Kortom, zolang ons beleid 'de toekomst van onze planeet', toch het overkoepelende langetermijndoel van gezamenlijk overleven!, ondergeschikt maakt aan nationale, partijpolitieke en financieel-economische kortetermijnbelangen, blijft het dweilen met de kraan open. De kraan die pas dicht gedraaid zal worden op het moment dat ons beleid zich bewust wordt van de tijd waarin wij leven en daardoor niet langer wegduikt voor de verstrekkende en diep ingrijpende beleidsmatige consequenties daarvan. Anders gezegd, wakker wordt en de politieke consequenties van onze globaliserende tijd en plein public manhaftig erkent. Eerst dan zijn we in staat de gezamenlijke problemen van onze tijd met vereende krachten adequaat aan te pakken.

Simpel gesproken, wordt het geen tijd Hoogmogende Haagse Dames en Heren, dat U Uw (door ons betaalde) kostbare tijd niet langer verdoet met de partijpolitieke strijd om het pluche. Een strijd die – hoe lucratief deze ook voor u persoonlijk moge zijn, qua inkomsten en aanzien – op voorhand verloren dus zinloos is. En dat is logisch, omdat hij ten koste gaat van het democratische belang van het algemeen dat het belang van de elke partij (om maar te zwijgen over dat van uzelf) verre te boven gaat.

Nieuwe werkgroep VPRO Tegenlicht Meet Ups opgericht

door Emile van Essen

Sinds kort heeft de WFBN er een nieuwe werkgroep bij: VPRO Tegenlicht Meet Ups. Het voornemen is om in een samenwerkingsverband van de WFBN en het World Sustainability Fund (WSF) tien tot elf keer per jaar een Meet Up te organiseren waarvan het thema raakt aan de doelstelling van de WFBN en WSF.

In januari hielden we een try-out met het thema "Een paar graden minder." (<http://tegenlicht.vpro.nl/afleveringen/2015-2016/paar-graden-minder.html>). Hiervoor waren we een paar keer op bezoek geweest bij de Meet Up in Pakhuis de Zwijger te Amsterdam. Ook bezochten we de VPRO-studio te Hilversum om samen met de andere landelijke Meet Up organisatoren het voorjaarsprogramma door te spreken en met nieuwe voorstellen voor documentaires te komen. Op 25 februari ging de Meet Up over "De Chinese wereldorde" (<http://tegenlicht.vpro.nl/afleveringen/2015-2016/chinese-wereldorde.html>) nog even in besloten kring met 22 bezoekers in het WFBN-pand aan de LNOI252.

Er kwam heel wat voor kijken: afstemmen met de VPRO over de vier documentaire clips die de VPRO 's maandags na de uitzending aan ons toestuurt; vertaling van de clips van Nederlands naar Engels, want we houden de Meet Ups in het Engels; uitnodigen van sprekers, voorstudie van de langskomende onderwerpen en het opstellen van

vijf vragen per clip aan de sprekers en ze die vooraf opsturen; uitnodigen en boeken van gasten via Facebook en meer; het inrichten van de zaal en koffie uitgifte; proefdraaien met moderators; ontvangen van de gasten; bloemen en een flesje wijn voor de sprekers inkopen; opruimen achteraf en natuurlijk later het geheel evalueren en rapporteren van de Meet Up aan de betrokken partijen. Al met al komen we nu eens per week een vaste middag samen met een team van vijf vrijwilligers om het allemaal ontspannen in goede banen te leiden. Nieuwe vrijwilligers zijn welkom.

Om meer genodigde te kunnen ontvangen gingen we op zoek naar een grotere ruimte. Die hebben we inmiddels gevonden in het Nutshuis (www.nutshuis.nl), Riviermarkt 5, Den Haag.

Op donderdag 17 maart van 20.00 - 22.00 uur gaat de Meet Up over "De doorbraak van duurzaam" - uitzending 13 maart - (<http://tegenlicht.vpro.nl/info/voortuitblik.html>). De documentaire is in het Nederlands; de Meet Ups in het Engels. We verwachten zo'n 50 belangstellenden.

Locatie: Het Nutshuis (www.nutshuis.nl) in hartje Den Haag.

Sprekers:

- **Robert Lacal Arantegui van het Joint Research Centre van de Europese Commissie.**
- **Mr. Ries Kamphof, NCDO Kaleidos Research, The Clingendael Institute, Faculty Governance and Global Affairs - Universiteit Leiden.**

Het moment waarop duurzame energie goedkoper is dan energie opgewekt uit fossiele brandstoffen, is bijna bereikt. De revolutie die dat teweegbrengt, zal niet ophouden bij het milieu. Het zal grote gevolgen hebben op onze geopolitieke verhoudingen, voor investeerders en ondernemers. Hoe zal deze nieuwe duurzame politieke en economische werkelijkheid eruit zien?

Voor meer informatie en / of aanmelden kunt u contact opnemen met Emile van Essen: glansvanessen@yahoo.com, tel: 0 658 958 108

Over de crisis niets dan goeds - Klimaat en biodiversiteit: inspirerende gesprekken over urgentie en hoop.

Shel Staps: Over de crisis niets dan goeds - Klimaat en biodiversiteit: inspirerende gesprekken over urgentie en hoop. ISBN: 978 90 6038 6941 - Uitgeverij Christofoor 2013

Boekbespreking door Jan Willem van Leenhoff

Onze samenleving heeft een merkwaardige houding ten opzichte van het wereldomspannende probleem van klimaatverandering en biodiversiteitsverlies. We willen de dreigende toekomstscenario's niet horen en staan alleen open voor positieve signalen: over de crisis niets dan goeds.

In een serie van interviews met een brede groep wereldburgers zoekt de auteur naar de achtergrond van deze houding, die volstrekt niet aansluit bij de neergaande spiraal waarin onze leefomgeving zich bevindt. Hij beschrijft hun visie op ons gedrag en op de consequenties voor toekomstige generaties.

Welke waarde kennen we toe aan klimaat en biodiversiteit? Waarom doen we zo weinig om de nadelige gevolgen die onze huidige manier van leven heeft voor onze kinderen een halt toe te roepen? Hoe groot is de urgentie? Welke hoopgevende ontwikkelingen zijn er? Hoe kunnen wereldburgers vandaag werken aan een betere toekomst?

Bovenal staat centraal hoe we, lerend van de crisis, bewust onze huidige weg kunnen ombuigen naar een betere toekomst voor onze kinderen.

Esperantovertaling:

Pri la krizo nenio krom bono. Klimato kaj biodiverseco: inspiraj interparoloj pri urĝo kaj estonteco

Nia socio havas rimarkindan sintenon rilate al la tutmonda problemo de klimatsanĝiĝo kaj perdo de biodiverseco. Ni ne volas aŭdi la minacantajn estontscenarojn kaj estas malfermitaj nur por pozitivaj signaloj: pri la krizo nenio krom bono.

En serio da intervjuoj kun larĝa grupo da mondcivitanoj la aŭtoro serĉas la fonon de tiu sinteno, kiu tute ne harmonias kun la mal-suprenira spiralo en kiu nia vivmedio troviĝas. Li priskribas iliajn viziojn pri nia konduto kaj pri la konsekvencoj por estontaj generacioj.

Kiun valoron ni atribuas al la klimato kaj biodiverseco? Kial ni faras tiom malmulte por haltigi la malutilajn konsekvencojn kiujn nia nuna vivmaniero havas por niaj infanoj? Kiel granda estas la

urĝeco? Kiuj esperdigaj disvolviĝoj ekzistas? Kiel mondcivitanoj hodiaŭ povas labori pri pli bona estonto?

Antaŭ ĉio estas la centra punkto kiel ni, lernante de la krizo, konscie povas kurbigi nian nunan vojon al pli bona estonto por niaj infanoj.

ESPERANTO LEREN?

Esperanto-bijeenkomsten:

Tot vorig jaar werden onze bijeenkomsten verbonden met de data waarop de werkgroep wereldrechtsorde (WRO) samenkomt. Nu ieder thema apart wordt besproken, stel ik voor een keuze te maken uit de volgende data en bijeen te komen op het kantoor in Den Haag, tenzij bijv. Leonard Kater een oplossing in Utrecht vindt.

In principe kan iedereen meedoen. Wel is een berichtje aan Rob Moerbeek welkom.

We zouden bijeen kunnen komen om 11 uur of later: 12 uur, 14 uur (onderling te regelen) op zaterdagen één of twee keer per maand:

In ieder geval komen we samen op 19 maart om 11 uur in Seats to Meet, Utrecht. (voor aanvang van de voorjaarsbijeenkomst), 9 april van 12.00-13.00 uur, voor aanvang van de ALV Eventueel de 16e april en in mei alleen de 14e en de 21e.

R. Moerbeek: moerbeekr@gmail.com.

Esperanto-kunvenoj:

Ĝis inkluzive la antaŭa jaro niaj kunvenoj estis ligitaj kun la datoj de nia laborgrupo pri la Monda Jura Ordo. Nun, kiam ĉiu temo estas diskutata aparte, mi proponas elekti inter jenaj datoj kaj kunveni en la Oficejo en Hago, se Leonard Kater ne trovos solvon en Utreĥto.

Principe ĉiu povas partopreni, sed bonvenas mesaĝo al R. Moerbeek. Ni povus kunveni je la 11-a horo, la 12-a, la 14-a (interkonsente) en sabatoj unu- aŭ du-foje en monato: la 19a de marto jam estas fiksita, je la 11-a horo en 'Seats to meet' antaŭ la printempa kunveno, La 9-an de aprilo je la 12-a horo ĝis la 13-a antaŭ la Ĝenerala Kunveno; kaj eventuale la 16-an de aprilo; en majo nur la 14-an kaj la 21-an.

moerbeekr@gmail.com.

Dapper artikel over Poetin in 'Metro'

door Rob Moerbeek

26 januari verscheen een artikel van Sonja van den Ende in de lezersrubriek van 'Metro' over de hetze in de pers tegen Poetin. Vooral in ons land wordt het wel heel bont gemaakt, in verband met de ramp met vlucht MH 17 boven Oekraïne. Omdat wij dat land bij de NAVO willen halen, als buffer tegen het 'gevaarlijke' Rusland, moet dit laatste alle schuld krijgen. (Het was mij opgevallen, dat de sancties tegen Rusland al werden ingevoerd nog voordat er van een bewijs van schuld sprake was: kennelijk zat hier Amerikaans economisch belang achter, door ons slaafs gevolgd. En het bewijs zou, gezien het tijdsverloop, trouwens best geënceneerd kunnen zijn.)

Maar de schrijfster somt – om juist ónze bedreiging van de wereldvrede aan te tonen – zonder volledigheid na te streven, de VS-NAVO-oorlogen op, gevoerd zogenaamd om vrijheid en demokatie te brengen: in Korea, Viëtnam, Cambodja, Cuba, de eerste Golfoorlog, El Salvador, Congo, Mali, Jemen, Colombia, Libanon, (ex-)Joegoslavië, Afghanistan, Oekraïne, Libye, Irak, Syrië.

Rusland zelf had na WO II geen agressie tegen het Westen ondernomen, maar komt wel op voor taalgenoten in de Oekraïne en bondgenoot Syrië. De revoluties daar worden vanuit het Westen geregisseerd. (Hierover had ik al bij Chomsky gelezen: 'Imperiaj ambicioj'.)

Nu vinden duizenden, misschien zelfs miljoenen mensen, ook vrouwen en kinderen, de dood, ook door Nederlandse bommen. Want onze NAVO-landen doen dapper mee met de vernietingen in het Midden-Oosten en Afrika (Soedan...). Daarvoor wordt ons belastinggeld misbruikt. Het zijn geen defensieoorlogen maar zuiver agressie om landen te destabiliseren en koloniseren, een eeuwenoude traditie van het Westen. (En dan heeft Van den Ende het nog niet eens over de vluchtelingenstromen, die ons continent overspoelen. Ook daar speelt bangmakerij een rol, nu bij ons.)

En nu gaan FBI en CIA ook nog onderzoeken of wij niet te Russisch-gezind zijn en of organisaties als "Geen Peil" niet door Rusland worden gesponsord. Zij heeft er maar één woord voor: intimidatie.

(De democratie is bij ons kennelijk beter ontwikkeld dan in Rusland, maar ook ons land, afhankelijk van wapen--industrie en handel (in twee betekenissen) voldoet niet aan de wereldrechtsorde. De redactie van Metro heeft als tegenwicht ook aandacht gewijd aan de schatrijke Amerikanen, die goede doelen steunen. Uitstekend, maar waar blijven de 17 VN-doelen voor duurzame ontwikkeling, zoals vermindering van tegenstellingen: Nr. 11? Op onze Esperanto-bijeenkomsten kunnen we ze stuk voor stuk nagaan.)

Kuraĝa artikolo pri Putin en 'Metro' (senpaga porpasaĝera ĵurnalo)

Esperantoversio:

Kuraĝa artikolo pri Putin en 'Metro' (senpaga porpasaĝera ĵurnalo) La 26-an de januaro aperis artikolo de Sonja van den Ende (S.E.) en la rubriko por legantoj de 'Metro', pri la malamkampanjo de la mediatoj (amaskomunikiloj) kontraŭ Putin. Precipe en nia lando oni ekscese lin nigrigas, lige kun la katastrofo de la flugo MH17 super Ukrainio. Ĉar ni volas aligi la landon al NATO kiel bufron kontraŭ la 'danĝera' Rusio. Ĉi tiu do ricevis la tutan kulpigon. (Frapis min, ke la sankcioj kontraŭ Rusio estis realigitaj antaŭ ol la kulpopravo estis eksplicita. Evidente kaŝiĝis usonaj ekonomiaj interesoj, sklave sekvataj de ni. Kaj eĉ la pruvo – se konsideri la longan tempopason – povus esti enscenigita.)

Sed – por vidigi ĝuste nian minacon al la monda paco – S.E., ne pretendante kompletecon, vicigas la militojn, faritajn ŝajnige por alporti liberecon kaj demokration, en jenaj landoj: Koreio, Vjetnamio, Kamboĝo, Kubo, la Unua Golfmilito, Salvadoro, Kongo, Malio, Jemeno, Kolombio, Libanono, eks-Jugoslavio, Afganio, Ukrainio, Libio, Irako, Sirio...

Rusio post la dua Mondmilito ne agesis la Okcidenton, sed ja defendas la samlingvanojn en Ukrainio kaj la aliancanon Sirio. La tieajn revoluciojn oni reĝisoris el la Okcidento. (Pri tio mi jam legis en Ĉomski: "Imperiaj ambicioj".)

Nun pereas miloj, eble milionoj da homoj, inkluzive de virinoj kaj infanoj, interalie pro nederlandaj bomboj. Ĉar niaj NATO-landoj heroe kunagas detruante en Mez-Oriento kaj Afriko (Sudano...). Tiucele oni misuzas nian impostan monon. Ne temas pri defendaj militoj, sed pri kruda agreso por malstabiligi kaj kolonii landojn laŭ plurjarcenta tradicio de la Okcidento. (Kaj S.E. ne tuŝas la ondojn da rifuĝintoj, kiuj invadas nian kontinenton. Ankaŭ tie rolas timigo: inter ni.)

Kaj nun FBI kaj CIA ekas esplori ĉu ni ne estas tro Rusi-favoraj kaj ĉu organizaĵojn kiel "Ne surnivele" (Geen Peil) ne sponsoras Rusio. Nur unu kvalifikon ŝi havas por tio: minac-timigo.

(La demokratio ĉe ni evidente pli bone evoluis ol en Rusio, sed ankaŭ nia lando, grandparte dependa de armilaj industrio, komerco kaj uzado, ne kontentige plenumas la mondan juran ordon.

Cetere la redaktoro de 'Metro' kompense atentis ankaŭ riĉegajn usonanojn, kiuj apogas humanajn celojn. Bonege! Sed kio pri la 17 prioritataj celoj de UN (Unuigintaj Nacioj) por daŭripova evoluo, kiel n-ro 11 por malpliigi malegalecojn? Tiujn ni povos trakti laŭvice en niaj Esperanto-kunvenoj.)

Ingekomen berichten

Bestuursleden WFBN en aantallen; voorstel tot wijziging & nieuwe werkwijze voor de ledenvergadering wfbn;

door Syne Fonk, bestuurslid

Het aantal bestuursleden is binnen de WFBN een aardige kwestie. Wat is het juiste aantal om te zorgen dat het een levende organisatie is die werkt. 12 bestuursleden is een (ook geschiedkundig) aantal met een grote opgebouwde ervaring. Denk aan de 12 ridders en veel andere voorbeelden. Er ontstaat een natuurlijke balans en een afgewogen besluit waarin alle aspecten zijn meegenomen.

Dat zou mooi zijn. Echter 11 bestuursleden staat in de statuten. Zodoende dit voorstel te kiezen voor het maximale aantal zoals genoemd in het statuut met de mogelijkheid dat er per keer een lid in de vergadering aanwezig is om nieuwe input te geven. Daarmee worden het er 12. Het voordeel van deze opzet voor het bestuur is de focus op de praktische zaken, het directe contact met alle aspecten van het WFBN werkveld en de wereld een praktische plek heeft in de organisatie. De werkgroepen krijgen een vaste ingang, schrijven zich in op de agenda, evenals partner- en andere organisaties. Zo ontstaat er een nieuwe WFBN werkvorm die past bij de 21e eeuw. Voor dit onderwerp wordt telkens minimaal een half uur in de agenda van de bestuursvergadering gezet. Er passen er in principe twee afspraken in. Dit voorstel graag aannemen in de ledenvergadering om zo het praktisch functioneren te bevorderen.

Voorstel om de huidige bestuursbezetting en actualiseren van werkgroepen en meerdere samenkomsten voor de leden, in overweging te nemen op de ALV 9 April 2016

door Johanna Steijlen, Lid Commissie van Goede Diensten voor de WFBN

Gezien mijn jaren lange ervaring als bestuurslid van diverse organisaties – onder andere 15 jaar WFBN – bestuur - zou ik bij deze het huidige bestuur en de leden van de a.s. Algemene Ledenvergadering willen adviseren te overwegen om een kleiner bestuur in te stellen.

Een bestuur is er in eerste instantie om bestuurszaken te regelen en om te beheren en niet om studies/onderzoeken te doen en/of acties op te zetten.

Alleen bestuursleden die een functie/taak hebben kunnen zitting nemen in het bestuur.

Het WFBN-bestuur zal beter en efficiënter kunnen functioneren met minimaal 5 personen, maximaal 6 personen. Gezien de uit te voeren taken als volgt geformeerd: Voorzitter, Vicevoorzitter (tevens eindredacteur Eén Wereld), Penningmeester, algemeen Secretaris, internationaal Secretaris (tevens eindredacteur en uitvoerder

Eén Wereld), en een Coördinator werkgroepen (verbindingsofficier tussen het bestuur en de werkgroepen).

Leden die geen functie of taak hebben dienen niet in het bestuur zitting te nemen; zij kunnen op basis van hun bekwaamheid en ambitie een vruchtbare bijdrage leveren aan één van de werkgroepen en/of zelf een werkgroep opzetten.

Een kwantitatief groot bestuur is meer een platform waar ieder zijn/haar inbreng, mening opeist met het gevaar dat men teveel op zijsporen komt en het wezenlijke doel van bestuursoverleg – de relevante bestuurszaken bespreken - nauwelijks aan de orde kan komen. Met de huidige bestuursamenstelling kost een bestuursvergadering dan ook heel veel tijd terwijl een efficiënte bestuursvergadering met een klein bestuur binnen 2 á 3 uur afgerond zou kunnen worden.

Uiteindelijk zou men zelfs uit kunnen komen met slechts twee bestuursvergaderingen per jaar.

De mogelijke angst die zou kunnen bestaan dat een klein bestuur meer macht kan aanwenden is niet denkbaar want het bestuur is immers in dienst van de leden van de Vereniging! Naast het nemen van besluiten betreffende bestuurlijke zaken heeft het bestuur geen recht om uitspraken en of besluiten te nemen aangaande het welzijn en voortgang van de vereniging. Het zijn de leden van de vereniging die tijdens de Algemene Ledenvergadering, het laatste woord hebben.

Om de samenspraak en het samenzijn van de leden, inclusief bestuursleden en werkgroepleden te bevorderen, zouden we kunnen besluiten om 2 x per jaar een Algemene Ledenvergadering te beleggen (dat, als compensatie van het verkleinen van het bestuur en het verkorten van de bestuursvergaderingen) zodat we actueel als leden met elkaar in gesprek blijven.

De werkgroepen en haar leden zullen een belangrijke up-date bijdrage kunnen gaan leveren in deze roerige tijden om onze doelstelling, de noodzaak van een federatieve wereldsamenleving, zichtbaar te maken aan de buitenwereld, en dat op diverse gebieden zoals economie, milieu, mensenrechten, wereldrechtsorde, wereldtaal Esperanto en meer.

Concreet stel ik voor dat we de structuur van onze organisatie vereenvoudigen zodat we functioneler gericht en afgestemd op onze doelstelling mee kunnen participeren met gelijkgestemde organisaties die de "nieuwe tijd" inluiden, en daarmee tevens – een liefdevoller samenwerken binnen de WFBN bevorderen.

Indien onbestelbaar:
Laan van Nieuw Oost Indië 252,
2593 CD, Den Haag

Nederlandse Grondwet

Artikel 1

Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.